

Drepturile femeii: o perspectivă istorică

Abd Allah bin Hadi Al-Qahtani

Scopul acestei cărți este acela de a
oferi o privire istorică de ansamblu
asupra drepturilor femeii în marile
religii ale lumii. Mai multă atenție i se
va acorda statutului femeilor în
societățile occidentale contemporane,
fapt comparat cu punctul de vedere
islamic asupra femeii. Cu toate
acestea, nu intenționăm să aprofundăm

acest subiect, ci mai degrabă să prezentăm un cadru general în care să poată fi trasată o imagine completă cu privire la femei, dintr-o perspectivă istorică.

<https://islamhouse.com/2776131>

- [Drepturile femeii: o perspectivă istorică](#)
 - [Mulțumiri](#)
 - [Dedicație](#)
 - [1. Infidelitatea](#)
 - [2. Nașterile în adolescență](#)
 - [3. Hărțuirea sexuală](#)
 - [4. Familia monoparentală](#)

- [5. Violența împotriva femeilor și a copiilor](#)
- [1. Femeile în Coran](#)
- [2. Femeile în învățăturile Profetului \(ﷺ\)](#)
- [3. Femeile și educația](#)
- [4. Poligamia în islam](#)
- [5. Cine beneficiază de pe urma monogamiei?](#)
- [6. Separarea este mai bună](#)

Drepturile femeii: o perspectivă istorică

Mulumiri

Îi sunt foarte recunoscător lui Allah Cel Atotputernic pentru călăuzirea Sa

și pentru binecuvântările Sale infinite. Fără generozitatea, inspirația și binecuvântările Sale infinite aș fi fost neputincios.

Mulțumirile mele sincere se îndreaptă către multe persoane care m-au ajutat la elaborarea acestei cărți, **printre care se numără cei de mai jos:**

- fratele meu sincer, dr. ‘Abd Allah Abu-Ishi, pentru efortul său în revizuirea proiectului final. Cuvintele lui emoționante de încurajare și de călăuzire mi-au fost de mare ajutor.

- sora Umm Mohammed, pentru efortul său neprețuit de a identifica până și cele mai mici greșeli

și pentru răbdarea acordată în urmărirea firului argumentelor. Fie ca Allah să o răsplătească pentru această sarcină obositoare și consumatoare de timp!

- mulțumirile mele sincere sunt adresate tuturor femeilor care au inspirat scrierea acestei cărți și care au fost mereu acolo pentru a-mi acorda tot sprijinul necesar și rugile (du‘ā’) lor: regretata mea bunică, mama mea, Fatimah, soția mea, ‘Aishah,

- sora mea, Amra, cele două fiice ale mele, Arij și Fatimah, și Mona, sora mea în islam.

Dedicatie

Dedic această a doua ediție a cărții mele – „Drepturile femeii: o perspectivă istorică” - celui care a fost responsabil de publicarea primei ediții. El nu mai este printre noi, însă eforturile lui pentru a-i informa pe oameni despre islam sunt încă remarcabile. Mă rog lui Allah să îl răsplătească din plin pentru eforturile lui imense și să ne reunească cu Profetul nostru (ﷺ) în Paradis.

Diferite societăți sunt forțate acum să ia atitudine cu privire la drepturile femeilor. În literatura de specialitate, aproape că nici nu este menționat faptul că islamul a abordat subiectul

drepturilor femeilor acum mai bine de 1400 ani, cu mult înainte ca acestea să devină o preocupare serioasă în multe alte culturi și, în special, în Occidentul ultimilor ani.

Problema drepturilor femeii a primit multă atenție în societățile occidentale în ultimele decenii. Singurul care a fost capabil să restabilească demnitatea și drepturile femeilor care trăiau în condiții degradante, cu multe secole înainte ca alte națiuni să le ofere o parte dintre drepturile lor, a fost Profetul Mohammed (ﷺ), care a făcut aceasta prin intermediul Revelației Divine.

Mulți scriitori feminisți sunt entuziaști în ceea ce privește condamnarea tratamentului femeilor musulmane. Uneori, ei confundă învățăturile islamice pure cu practicile personale sau culturale iresponsabile ale unor musulmani. Cu toate acestea, este posibil ca unii să fi adus prejudicii în mod intenționat pentru a le face publicitate propriilor lucrări și, probabil, pentru veniturile ridicate primite pentru vânzările acestora. Această afacere este prosperă astăzi, în timp ce învățăturile fundamentale ale islamului sunt atacate pe nedrept. Astfel de lucrări nu au ținut seama de învățăturile Islamului cu privire la acest subiect. Drept urmare,

ei nu fac nicio încercare pentru a face distincția între comportamentul unor musulmani și religia pe care ei poate nu o cunosc.

Mișcarea feministă ar fi făcut mai bine dacă s-ar fi concentrat mai mult pe situația nefericită prin care trec femeile, copiii și familiile din întreaga lume, inclusiv țările din Occident. În ciuda eforturilor obositoare ale femeilor occidentale de a își câștiga și asigura drepturile, statisticile recente și cercetările academice expun doar rezultatele frustrante cu privire la molestarea și discriminarea femeilor și a copiilor. Competiția nedreaptă dintre bărbați și femei într-o lume dominată de bărbați a avut un rezultat negativ în

cea mai importantă instituție, familia. În societățile moderne, femeia are dreptul la onoare și respect numai dacă reușește să îndeplinească funcțiile unui bărbat și, în același timp, își arată frumusețea și farmecul publicului larg. Rezultatul este acela că, în societățile contemporane, rolul celor două sexe este absolut confuz^[1].

Una dintre principalele rațiuni din spatele cercetării de față a fost denaturarea nedreaptă a învățăturilor islamice cu privire la femei, fapt realizat de un anumit număr de scriitori. Ei s-au concentrat doar pe anumite pasaje care au fost scoase din text și context sau au acuzat islamul pentru practicile inacceptabile ale unor

musulmani ignoranți. Cei mai mulți dintre acești scriitori nu au efectuat un studiu comparativ obiectiv serios cu privire la poziția femeii în învățăturile islamului și în alte religii și ideologii. Cu ajutorul informațiilor din această cercetare, cititorii vor putea deduce corelația puternică dintre învățăturile autentice ale acestor cărți și doctrine sacre și maltratarea cu care femeile s-au confruntat în aceste societăți de-a lungul timpului și aceasta pur și simplu pentru că femeia a fost manipulată de către bărbat, iar manipularea a fost pusă pe seama lui Dumnezeu și, prin urmare, a fost numită „Divină”.

Când vine vorba de islam, ecuația este inversată. Învățăturile islamice nu sunt reflectate în practicile greșite aplicate de unii musulmani în tratarea femeilor. Totuși, aceste practici au fost puse pe seama islamului. Edward Said a făcut aluzie la această afirmație nedreaptă, spunând cu referire la scrierile părtinitoare ale lui V.S.

Naipaul despre islam:

„Pentru Naipaul și cititorii săi, islamul este cumva de vină pentru tot ceea ce majoritatea dezaprobă din punct de vedere al rațiunii civilizate și occidentale.”[\[2\]](#)

Allah Preaînaltul nu i-a oferit omului libertatea deplină de a legifera. În

schimb, El a prescris o îndrumare bine definită, pentru a proteja oamenii de la a o lua pe o cale greșită și, prin urmare, de la a nu respecta drepturile altora.

Scopul acestei cărți este acela de a oferi o privire istorică de ansamblu asupra drepturilor femeii în marile religii ale lumii. Mai multă atenție i se va acorda statutului femeilor în societățile occidentale contemporane, fapt comparat cu punctul de vedere islamic cu privire la femei. Cu toate acestea, nu intenționez să aprofundez acest subiect, ci, mai degrabă, să prezint un cadru general în care să poată fi trasată o imagine completă cu privire la femei, dintr-o perspectivă istorică.

Un raport recent dezvăluit de ONU a menționat faptul că femeile din India se confruntă cu o serie de probleme, printre care malnutriția, sănătatea precară și lipsa de educație. Acestea sunt reflectate în raportul dintre numărul de bărbați și femei, 960 de femei pentru 1000 de bărbați[3]. O altă problemă este aceea că bărbații cer o zestre mare de la familia miresei, fapt care pune o presiune economică imensă asupra ei[4]. Această practică nedreaptă a fost unul dintre factorii din spatele creșterii ratelor de pruncucidere. Fetițele se confruntă cu o probabilitate mai mare de avort în ultima parte a sarcinii din cauza

posibilității de a afla sexul copilului prin ultrasunete. Avortul selectiv este, de asemenea, o practică obișnuită, din cauza preferinței pentru copiii de sex masculin. Pruncuciderea fetițelor a devenit o practică obișnuită. De fapt, arderea de vie a văduvei după moartea soțului ei este o parte a învățăturilor hinduse, care a fost practică împotriva femeilor de-a lungul istoriei. Această practică a fost larg răspândită în India până când guvernul britanic a interzis-o în anul 1930.

În cartea sa, Hinduismul modern, Wilkins (1975) a afirmat că, în hinduism, femeile Rashtra nu vor dobândi vreodată libertatea, în niciun fel, și aceasta pur și simplu pentru că

învățăturile extrem de respectate ale lui Hindu Avtar, Manu, numite Dharma Shastra, [poruncesc ca:](#)

„Pentru o fată, o femeie tânără sau o femeie în vârstă, nimic nu trebuie să fie, nici măcar în locuința ei, în conformitate cu simpla ei plăcere. În copilărie, o femeie trebuie să depindă de tatăl ei, în tinerețe de soțul ei, iar când domnul ei ([soțul](#)) va fi mort, de fiii ei. O femeie nu trebuie să caute independența.” ([Dharma Shastra, cap. V, pp. 162-163](#))[\[5\]](#)

Potrivit învățăturilor lui Manu, [există anumite tipuri de ființe care nu merită niciun drept:](#)

„Trei persoane, o soție, un fiu și un sclav, sunt declarați prin lege a nu avea în general, nicio avere proprie. Avera pe care o pot dobândi aparține de regulă bărbatului de care aceștia aparțin.” [6]

În învățăturile lui Manu, femeilor li se refuză chiar și dreptul de a se închina zeilor hinduși în numele lor, **ele trebuie să se roage în numele soților lor:**

„Soției îi este interzis confortul de a se apropia de zei în numele ei. Niciun sacrificiu nu le este permis femeilor în afară de cel în numele soților lor, niciun ritual religios, niciun post.” [7]

Ele nu par să aibă o personalitate proprie, ci sunt doar atașate bărbatului. De asemenea, lor nu le este permis să citească niciun fel de cărți religioase. **Potrivit Dharma Shastra al lui Manu:**

„Pentru femei, niciun ritual (sacramental) nu (este efectuat) cu texte sacre, astfel este stabilită legea; femeile care sunt lipsite de putere și de cunoașterea textelor vedice, (sunt impure ca) minciuna (în sine), aceasta este o regulă fixă.” [8]

În conformitate cu aceste învățături, Dalit Voice din 1-15 februarie 1994 a relatat că Shankarachari al Puri Swami Nischalananda a oprit public o femeie

din recitarea versurilor Vedelor la o adunare din Calcutta din data de 16 ianuarie 1994. [9]

Sistemul strict al castelor impus de către brahmani (preoții hinduși învățați și casta superioară) a condus la degradarea altor caste. Femeile au fost afectate cel mai mult și în special cele din castele inferioare. Dr. Chatterji (1993) a menționat un raport din Times of India, în care se face referire la sistemul Devadasi (prostituția religioasă) impus de preoți:

„Fetele sărace din clasele sociale de jos, vândute inițial în cadrul licitațiilor private, au fost ulterior dedicate

templelor. Apoi, ele au fost inițiate în prostituție.”[\[10\]](#)

Într-un alt raport Times of India, ediția din 10 noiembrie 1987, a fost confirmată răspândirea largă a sistemului Devadasi. Sistemul presupune dedicarea „fetelor tinere Harijian (Mahar, Mang, Down și Chambhar) unei zeițe, încă din copilărie, și inițierea lor în prostituție atunci când ating pubertatea, fapt care continuă să prospere în Karnataka, Andhra Pradesh și în alte părți ale Indiei de Sud. Acest lucru se datorează înapoierii sociale, sărăciei și analfabetismului.”

Raportul a menționat că acest sistem de prostituție înflorește ca urmare a complotului dintre clasa feudală și brahmani. Cu influența lor ideologică și religioasă, ei au avut control total asupra țăranilor și a meșteșugarilor analfabeți, iar prostituția a fost aprobată din punct de vedere religios. Raportul a menționat un studiu realizat de către doi medici ai Organizației Indiene de Sănătate, conform căruia fetele din familiile sărace au fost vândute după pubertate în cadrul unor licitații private unui maestru, care le-a plătit familiilor o sumă de bani, variind între 500 și 5000 Rs. [\[11\]](#)

Potrivit învățăturilor vedice, femeile nu au niciun fel de drepturi. **Acestea sunt doar binecuvântate să fie subordonate soților lor:**

„Oricare ar fi calitățile unui bărbat cu care o femeie este unită, conform legii, ea își asumă faptul că acestea sunt asemeni unui râu (**unit**) cu oceanul.”[\[12\]](#)

Într-un alt verset, **învățăturile vedice ale lui Manu nu acordă niciun fel de valoare femeilor:**

„Nici prin vânzare, nici prin repudiere, o soție nu este eliberată de soțul ei; fapt pentru care știm că ea este legea

pe care domnul creaturilor (Pragapati) a făcut-o din vechimi.”[\[13\]](#)

Conform învățăturilor autentice vedice hinduse, femeile sunt asemeni unei proprietăți, care pot fi moștenite și folosite de rudele cuiva:

„Soția unui frate mai mare este pentru (fratele) său mai mic soția unui Guru (...)”[\[14\]](#)

Manu a implementat o lege similară în ceea ce privește moștenirea soției, care, în momentul în care soțul a decedat, este moștenită de către fratele acestuia:

„Dacă (viitorul) soț al unei femei moare după ce au fost logodiți verbal,

cumnatul ei trebuie să se căsătorească cu ea.”[\[15\]](#)

Sistemul de caste rigid și nedrept i-a favorizat pe brahmani în detrimentul altor caste. Femeile din castele inferioare și descendenții acestora au suferit în multe feluri. Primirea unei cote nedrepte de moștenire a fost doar o chestiune dintre acestea. [Potrivit legii lui Manu:](#)

„(Fiul) unui brahman ia patru părți, fiul (unei soții) Kashatriya trei (părți), fiul lui Vaisya ia două părți, fiul lui Sudra poate lua o (singură) parte.”[\[16\]](#)

În conformitate cu învățăturile hinduse ale lui Manu, [femeile nu au dreptul să](#)

își chestioneze soții sau să ia măsuri legitime pentru a le corecta comportamentul:

„Cea care nu își respectă soțul care este dependent de (unele) pasiuni (dăunătoare), este bețiv sau bolnav, va fi părăsită timp de trei luni (și va fi) lipsită de accesoriile și mobilierul ei.”[\[17\]](#)

Poligamia nerestricționată este legalizată de către învățăturile hinduse. Tatăl Ram a avut mai multe soții, precum și numeroase concubine.[\[18\]](#) Krishna, eroul din Mahabharata și o încarnare a lui Vishnu (zeu hindus), a avut opt soții principale. El s-a căsătorit cu alte 16.100 de femei în

aceeași zi. [\[19\]](#) Swami Vamdev din VHP este în favoarea acordării permisiunii bărbaților hinduși de a avea un număr maxim de 25 de soții. [\[20\]](#)

Pe de altă parte, În societatea hindusă, pe de altă parte, viața femeilor ale căror soți au pierit devine insuportabilă până în măsura în care acestea trebuie să comită sati, o formă de sinucidere. Gustave Le Bon a scris despre acest aspect al societății indiene, **spunând:**

„Jertfirea văduvelor la înmormântarea soților lor nu este menționată în Shastra, dar se pare că această practică a devenit destul de comună în India,

pentru că găsim referiri la aceasta în contul cronicarilor greci.”[\[21\]](#)

Acest dispreț față de femei se poate observa, de asemenea, în mass-media indiană, care raportează că un număr mare de fete tinere sunt îngropate de vii, deoarece fetele sunt văzute ca o povară economică pentru părinții lor. UNICEF a arătat că fenomenul de infanticid este larg răspândit în cea mai mare parte dintre cele 60.000 de sate din India, în care locuiesc 70% dintre indieni. 40% dintre fetele aflate la vârsta școlară nu merg la școală. Astfel, marea majoritate din totalul de 84% al populației analfabete a Indiei este formată din femei.[\[22\]](#)

The Times a raportat politica „de doar un copil” aplicată în China, care i-a condus pe mulți chinezi să își dorească un copil de sex masculin și, fie să abandoneze copiii de sex feminin, fie să îiucidă sau să își vândă fetele mai mari comercianților de sclavi. În acest sens, poliția chineză a arestat recent 49 de membri ai unei bande, a căror sarcină era să cumpere, să facă trafic și să vândă fete peste tot în China. Ca urmare a acestui tratament sălbatic față de copiii de sex feminin, Comitetul de Stat al Planificării chineze a raportat că numărul de bărbați este cu 36 de milioane mai mare decât numărul de femei. [\[23\]](#) O’Connell (1994) a relatat că mai mult de un milion de fetițe au

fost ucise în China ca rezultat al politicii de doar un copil care a fost impusă de stat. [\[24\]](#)

În această secțiune a fost prezentată pe scurt o viziune generală asupra unor aspecte ale statutului femeilor în cadrul învățăturilor hinduse. Sistemul complex de caste care împarte oamenii în anumite categorii socioeconomice cu drepturi inegale a afectat foarte mult poziția femeilor în cadrul acestora.

Mai departe ne vom axa pe imaginea și statutul femeilor în Vechiul Testament.

Imaginea femeilor în Vechiul Testament nu este una mai

măgulitoare. Multe versete din Vechiul Testament prezintă femeile în cele mai rele ipostaze. Într-un loc, ele sunt prezentate ca fiind o sursă de înșelăciune, care a condus la nenorocirile întregii omeniri. Eva a fost acuzată că a fost cea care l-a convins pe Adam (**Pacea fie asupra sa!**) să mănânce din pomul oprit, fapt pentru care Adam (**Pacea fie asupra sa!**) a fost alungat din Paradis. Acest păcat de nesupunere a condus la ceea ce este cunoscut sub numele de „păcat original” și la dogma creștină a răscumpărării prin Hristos – „Mântuitorul”.

Perceperea Evei ca ispititoare din Biblie a condus la un impact extrem de

negativ asupra femeilor de-a lungul întregii istorii a tradiției iudeo-creștine. Conform acesteia, toate femeile au moștenit de la mama lor, Eva din Biblie, atât vina, cât și șiretenia acesteia. Prin urmare, ele nu sunt de încredere, sunt inferioare din punct de vedere moral și nelegiuite.

Menstruația, sarcina și nașterea au fost considerate a fi pedeapsa justă pentru vina eternă a sexului feminin, cel blestemat. Pentru a observa cât de negativ a fost impactul Evei biblice asupra tuturor descendentelor ei de sex feminin trebuie să aruncăm o privire la scrierile câtorva dintre cei mai importanți evrei și creștini din toate timpurile.

Să începem cu Vechiul Testament și să căutăm fragmente din așa numita literatură a înțelepciunii, **în care găsim:**

„Și am găsit că mai amară decât moartea este femeia a cărei inimă este o cursă și un laț și ale cărei mâini sunt niște lanțuri; cel plăcut lui Dumnezeu scapă de ea, dar cel păcătos este prins de ea. ~ Iată ce am găsit, zice Eclesiastul, cercetând lucrurile unul câte unul ca să le pătrund rostul; ~ iată ce-mi caută și acum sufletul și n-am găsit. **Din o mie am găsit un om:** dar o femeie n-am găsit în toate acestea.”
(Biblia[\[25\]](#), Eclesiastul, [7:26-28](#))

Într-o altă parte a literaturii ebraice, care se găsește în Biblia Catolică, **putem citi:**

„Orice răutate e mică pe lângă răutatea femeii (...) Printr-o femeie a început păcatul și prin ea noi toți murim.”
(Biblia, Eccleziastul, 25:19-24)

Potrivit Vechiului Testament, femeile au fost pedepsite pentru păcatul mamei lor, Eva, **prin purtarea greutății sarcinii și prin durerile nașterii:**

„Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta; cu durere vei naște copii și dorințele tale se vor ține după bărbatul tău, iar el va stăpâni peste tine.” (Biblia, Geneza, 3:16)[26]

O astfel de vină și pedeapsă severă se contrazic cu relatarea coranică privind responsabilitatea pentru acțiunile oamenilor indiferent de sex. De fapt, Coranul nu a învinuit-o **niciodată doar pe Eva pentru că a mâncat din copacul interzis:**

„Așadar, el i-a înșelat prin amăgire. Și când ei au gustat din acel pom, li s-au descoperit goliciunile lor și au început să-și pună peste ele frunze din Grădină. Și Domnul lor i-a chemat (zicându-le): «Oare nu v-am oprit Eu de la acest pom și nu v-am spus Eu că Șeitan vă este vouă dușman mărturisit?» ~ Și au răspuns ei: «Domnul nostru, am fost nedrepti cu sufletele noastre și dacă nu ne ierți și

nu Te înduri de noi, vom fi printre cei pierduți!»” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 7:22-23]

Coranul subliniază faptul că fiecare persoană este responsabilă pentru faptele sale:

„(...)Niciun suflet nu va agonisi decât împotriva sa. Și niciun (suflet) purtător de poveri nu va purta povara altuia! Și apoi la Domnul vostru se află întoarcerea voastră și El vă va vesti despre cele asupra cărora ați fost cu păreri diferite.” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 6:164]

Conceptul de păcat originar este total străin de învățăturile islamice din trei

motive. Primul motiv este acela că el contrazice unicitatea fiecărei ființe umane. Al doilea motiv este acela că nu este corect ca vina și mânia să cadă asupra întregii omeniri din cauza fărădelegii unei persoane. Cel de al treilea motiv este acela că păcatul originar a fost un pretext pentru a găsi o altă învățătură care să facă legătura între mântuirea și ispășirea prin Hristos (Pacea fie asupra sa!). Coranul respinge concepția fatalistă a destinului ființelor umane și îndeamnă oamenii să-și asume responsabilitatea pentru comportamentul și alegerile lor:

„Cel care urmează calea cea dreaptă o urmează numai pentru sine însuși, iar cel care rătăcește, rătăcește tot pentru

sine însuși. Și nu va purta (un suflet) încărcat povara altuia și Noi nu am chinuit (niciodată un neam) înainte de a-i trimite un Profet.” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 17:15]

„Pe cel ce face o faptă bună - bărbat ori femeie - și este credincios îl vom dăruia Noi cu o viață bună. Și Noi îi vom răsplăti pe ei după (faptele) cele mai bune pe care le-au săvârșit”.

[Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 16:97]

Kendath (1983) a spus că bărbații evrei ortodocși recită în rugăciunea de dimineață zilnică: „Binecuvântat să fie Dumnezeu, Regele Universului, că nu m-a creat femeie!”

Pe de altă parte, femeile Îi mulțumesc lui Dumnezeu în fiecare dimineață pentru că: „M-ai făcut după Voia Ta”. [27] Conform Talmudului evreiesc: „Femeile sunt exonerate de studiul Torei.” (Talmud, Tora, 1:1)

Swidler (1976) a menționat că Rabbi Eliezer a spus: „Oricine o învață pe fiica sa Tora este ca și cum ar învăța-o obscenitatea.” [28] Această interdicție se datorează poveștilor de necrezut fabricate despre fiicele și soțiile Profeților pe care le pot găsi în Scripturi.

Rabinii evrei au enumerat nouă blesteme aplicate femeilor ca urmare a alungării din Cer:

„Pentru femeie, **El a dat nouă blesteme și moartea**: povara sângelui, a menstruației și a sângelui virginității; povara sarcinii; povara nașterii; povara de a aduce copii pe lume; capul îi este acoperit ca al cuiva în doliu; ea își perforează urechile ca un sclav permanent sau ca o sclavă care își servește stăpânul; ea nu este de încredere ca martor; și, după toate acestea - moartea.” [\[29\]](#)

Spre deosebire de învățăturile biblice, Coranul nu vede sarcina și nașterea ca pe o pedeapsă pentru femei, ci, mai degrabă, **ca pe o datorie onorabilă pentru care mamele ar trebui să fie apreciate**:

„Noi l-am povățuit pe om (să le facă bine) părinților săi, mama lui l-a purtat, (suportând pentru el) slăbiciune după slăbiciune, iar înțărirea lui a fost după doi ani, (așadar): «Adu mulțumire Mie și părinților tăi, căci la Mine este întoarcerea!»” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 31:14]

Studiind versetele Vechiului

Testament, cartea în care cred atât evreii, cât și creștinii, cu privire la pedeapsa violatorului, **cineva se poate întreba**: cine este de fapt pedepsit?

Bărbatul care a violat o femeie nevinovată sau femeia care a fost forțată și violată? Dacă acesta este felul în care sunt percepute demnitatea și castitatea femeilor ce l-ar putea

împiedica pe un bărbat să caute cea mai frumoasă femeie din oraș, să o violeze, să spună tuturor ce a făcut, pentru ca apoi tribunalul să o forțeze să fie soția lui pentru tot restul vieții ei? Acesta este un citat din Deuteronom cu privire la un astfel de caz:

„Dacă un om întâlnește o fată fecioară nelogodită, o apucă cu sila și se culcă cu ea și se întâmplă să fie prinși, ~ omul care s-a culcat cu ea să dea tatălui fetei cincizeci de sicli de argint; și pentru că a necinstit-o s-o ia de nevastă și nu va putea s-o gonească toată viața lui.” (Biblia, Deuteronom, 22:28-29)

Potrivit Vechiului Testament, fiicele își moștenesc tatăl doar dacă nu au frați. Văduvele, **mamele și surorile nu au dreptul la moștenire:**

„Și Domnul i-a zis lui Moise: ~ «Fetele lui Telofhad au dreptate. Să le dai de moștenire o moșie între frații tatălui lor și să treci asupra lor moștenirea tatălui lor. ~ **Iar fiilor lui Israel să le vorbești și să le spui:** când un om va muri fără să lase fii, să treceți moștenirea lui asupra fetei lui. ~ Dacă n-are nicio fată, moștenirea lui s-o dați fraților lui. ~ Dacă n-are nici frați, moștenirea lui s-o dați fraților tatălui său.» (...)
(Biblia, Numeri, **27:6-10**)

Am analizat pe scurt unele dintre învățăturile Vechiului Testament cu privire la femei. În cursul căutării mele, am tot întrebat cum a fost posibil ca atât de multe povestiri imorale să fie atribuite Trimișilor nobili ai lui Dumnezeu, Profeții (Pacea fie asupra lor!).

În cartea sa, Islamul și creștinismul, Ulfat 'Azīz a atribuit creștinismului introducerea monogamiei și, prin urmare, admirarea celibatului, atitudinilor negative pe care mulți lideri religioși creștini le-au avut față de femei și căsătorie în general. Pavel, fondatorul real al formei actuale a creștinismului, a considerat femeile ca fiind ispititoare. El a învinuit în

totalitate femeile pentru căderea omului din Paradis și originea păcatului. În Noul Testament, putem găsi declarații care subliniază astfel de atitudini negative față de femei, **printre care se află următoarele:**

„Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea. ~ Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere. ~ Căci întâi a fost întocmit Adam și apoi Eva. ~ Și nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de încălcarea poruncii. ~ Totuși, ea va fi mântuită prin nașterea de fii, dacă stăruie cu smerenie în credință, în dragoste și în sfințenie.”
(Biblia, I Timotei, 2:11-15)

Pentru a înțelege motivul din spatele disprețului arătat față de femei în Occident timp de multe secole, trebuie să analizăm poziția extremă pe care sfinții canonizați ai creștinismului au avut-o față de femei. **Câteva dintre aceste învățături sunt prezentate în continuare:**

„Femeia este fiica falsității, o santinelă a Iadului, inamicul păcii; cea din cauza căreia Adam a pierdut Paradisul.” (Sf. **Ioan Damaschin**)

„Femeia este instrumentul pe care diavolul îl folosește pentru a câștiga un loc în sufletele noastre.” (Sf. **Ciprian**)

„Femeia are otrava unei vipere,
răutatea unui dragon.” (Sf. Grigorie cel
Mare)[30]

Proiectantul suprem al Noului
Testament, Pavel, s-a adresat femeilor
cu un limbaj mult mai sever:

„Femeia să învețe în tăcere, cu toată
supunerea. ~ Femeii nu-i dau voie să-i
învețe pe alții, nici să se ridice mai
presus de bărbat, ci să stea în tăcere. ~
Căci întâi a fost întocmit Adam, și apoi
Eva. ~ Și nu Adam a fost amăgit; ci
femeia, fiind amăgită, s-a făcut
vinovată de călcarea poruncii.” (Biblia,
I Timotei, 2:11-14)

Tertulian a fost chiar mai sincer decât Pavel, iar în timp ce se adresa „dragilor lui surori” întru credință, **a spus:**

„Știți că fiecare dintre voi este o Evă? Pedeapsa lui Dumnezeu asupra acestui sex al vostru trăiește în această epocă, vinovăția trebuie să trăiască prin necesitate, de asemenea. **Voi sunteți poarta de acces a diavolului:** sunteți cele care au rupt sigiliul copacului interzis, voi sunteți primii dezertori ai Legii Divine, sunteți cele care îl conving chiar și pe cel pe care diavolul nu a fost suficient de curajos să-l atace. Ați distrus atât de ușor imaginea lui Dumnezeu, bărbatul. Din cauza dezertării voastre a trebuit să moară chiar și fiul lui Dumnezeu.”

Sfântul Augustin a fost credincios moștenirii lăsate de către predecesorii săi; el scriindu-i următoarele prietenului său, **Laetus**:

„Care este diferența dacă este soție sau mamă, este totuși Eva cea ispititoare, de care trebuie să ne ferim în cazul oricărei femei (...) eu nu văd ce folos poate avea femeia pentru bărbat, dacă se exclude funcția de a da naștere copiilor.”

Câteva secole mai târziu, **sfântul Toma de Aquino** considera în continuare femeile ca fiind imperfecte:

„În ceea ce privește natura sa individuală, femeia este imperfectă și

ilegitimă; pentru că forța activă din semințele de sex masculin tinde să producă o imagine perfectă a sexului masculin, în timp ce producerea de femei vine de la un defect în forța activă sau de la unele indispoziții materiale sau chiar de la o anumită influență externă.”

Azim, în calitate de expert în drepturile femeilor, a făcut referire la unele dintre cele mai importante reforme creștine, **spunând:**

„Renumitul reformator Martin Luther nu a putut observa niciun beneficiu în femei, altul decât acela al aducerii pe lume al cât mai multor copii posibil, **indiferent de orice efecte secundare:**

«Dacă ele obolesc sau chiar mor, aceasta nu contează. Lasă-le să moară la naștere, de aceea sunt ele aici!» [\[31\]](#)

Din nou și din nou, toate femeile sunt denigrate din cauza imaginii Evei, cea care tentează, din cauza povestirii din Geneză. Pentru a rezuma, concepția iudeo-creștină cu privire la femei a fost otrăvită de credința în natura păcătoasă a Evei și a descendentelor sale.

Nu este de mirare că mulți călugări creștini au preferat viața de celibat în locul căsătoriei cu femeile. Căsătoria a fost privită ca fiind o practică prea lumească. Ea va distrage persoana de la dedicarea întregului ei timp lui Dumnezeu. În timpurile moderne,

acest sistem de cult s-a dovedit a fi plin de probleme. Foarte puțini oameni din ziua de astăzi sunt dispuși să îmbrățișeze celibatul și să se alătore preoției. Numărul de tineri care poate fi observat în mănăstiri este în scădere.

Urmând tradiția evreiască așa cum este reprezentată ea în Vechiul Testament și având în vedere că Profetul Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a interzis niciodată poligamia, evreii și creștinii timpurii au fost poligami. Aceasta a fost oferită ca o opțiune pentru cei care își pot asuma responsabilitatea căsătoriei și a vieții de familie și nu pentru cei în căutare de plăceri sexuale. Unele secte creștine încă

practică această tradiție (de exemplu, mormonii din Utah, S.^U.A.). Este relatat în Vechiul Testament că regele Solomon (Pacea fie asupra sa!) a avut mai multe soții:

„Împăratul Solomon a iubit multe femei străine, afară de fata lui Faraon; moabite, amonite, edomite, sidoniene, hitite, ~ care făceau parte din neamurile despre care Domnul zisese copiilor lui Israel: «Să nu intrați la ele și nici ele să nu intre la voi; căci v-ar întoarce negreșit inimile înspre dumnezeii lor.» De aceste neamuri s-a alipit Solomon, târât de iubire. ~ A avut de neveste șapte sute de crăiese împărătești și trei sute de țititoare; și nevestele i-au abătut inima. ~ Când a

îmbătrânit Solomon, nevestele i-au plecat inima spre alți dumnezei; și inima nu i-a fost întru totul a Domnului Dumnezeuului său, cum fusese inima tatălui său, David. ~ Solomon s-a dus după Astarteea, zeița sidonienilor, și după Milcom, urâciunea amoniților. ~ Și Solomon a făcut ce este rău înaintea Domnului și n-a urmat întru totul pe Domnul, ca tatăl său, David. ~ Atunci Solomon a zidit pe muntele din fața Ierusalimului un loc înalt pentru Chemos, urâciunea Moabului, pentru Moloc, urâciunea fiilor lui Amon. ~ Așa a făcut pentru toate nevestele lui străine, care aduceau tămâie și jertfe dumnezeilor lor.” (Biblia, I Regi, 11:1-8)[32]

Profetul Avraam (Pacea fie asupra sa!) a avut două neveste, Sarah și Hagar. La un moment dat, Luther a vorbit despre poligamie cu o toleranță considerabilă și a fost cunoscut faptul că a aprobat statutul poligam al lui Filip de Hesse.[\[33\]](#) Atunci, de ce creștinismul actual respinge poligamia, contrazicând cărțile sale sfinte? Liderii creștini religioși care au pretins a avea anumite puteri și caracteristici profetice, inclusiv revelație (contact verbal direct cu Dumnezeu), au intervenit pentru a schimba legile relațiilor de familie pentru beneficiul bărbaților care nu vor să își asume responsabilitatea căsătoriei.

Un alt motiv din spatele atitudinii negative a creștinilor față de practica poligamiei este legat de contactul istoric pe care creștinismul l-a avut cu cea mai avansată filosofie a culturii greco-romane. Creștinismul a fost influențat de conceptele lor bizare de monogamie. Majoritatea populației era formată din sclavi, care puteau fi folosiți în mod liber. De aceea, nu era nevoie de nicio formă de poligamie care ar limita astfel de libertăți ale bărbaților și ar impune anumite drepturi pentru femei în societate. Mulți filozofi greci au considerat utilitatea și fericirea ca fiind singurul criteriu de moralitate. Ei au purtat un război vicios împotriva eticii

și a valorilor care stau în calea satisfacției depline și a plăcerii în viață. În opinia lor, bărbatul ar trebui să fie lăsat să caute cât de multă plăcere dorește. Drept urmare, au considerat lipsite de valoare cererile creștine tradiționale de castitate.

Țineți cont de faptul că impactul negativ al diferitelor abordări extreme față de poligamia instituționalizată în societatea romano-creștină (**relații sexuale libere și abținerea de la căsătorie, precum și atitudinea negativă față de femei a clerului creștin**) a condus la dezastrele sociale de astăzi. **Aceste boli sociale includ:** ratele alarmante de mame singure, hărțuirea sexuală, nașteri în

adolescență, copii născuți în afara căsătoriei, etc. Islamul este singurul mod universal de viață care oferă un sistem pragmatic, universal, realizabil și natural și o soluție la dilemele actuale din lume.

Deși era un lucru obișnuit ca femeile, copiii și bătrânii să nu participe la război, în conformitate cu învățăturile din Biblie, dreptul lor la viață nu este protejat. Uciderea femeilor și a copiilor de către inamicii israeliților era considerată o practică normală. **Multe versete biblice au descris aceasta:**

„Acum, dar, omorâți pe orice prunc de parte bărbătească și omorâți pe orice femeie care a cunoscut pe un bărbat

culcându-se cu el; ~ dar lăsați cu viață pentru voi pe toți pruncii de parte femeiască și pe toate fetele care n-au cunoscut împreunarea cu un bărbat (...)»” (Biblia, Numeri, 31:17-18)

„Cât despre vrăjmașii mei, care n-au vrut să împărătesc eu peste ei, aduceți-i încioace și tăiați-i înaintea mea.” (Biblia, Luca, 19:27)

„Domnul i-a zis: «Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo.» ~ Iar celorlalți le-a zis în auzul meu: «Treceți după el în cetate și loviți; ochiul vostru să fie fără milă și să nu

vă îndurați! ~ Ucideți-i și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de niciunul din cei ce au semnul pe frunte! Începeți însă cu Locașul Meu cel Sfânt!» Ei au început cu bătrânii care erau înaintea Templului.” (Biblia, Ezechiel, 9:4-6)

„Du-te acum, bate pe Amalec și nimicește cu desăvârșire tot ce-i al lui; să nu-i cruți și să omori bărbații și femeile, copiii și pruncii, cămilele și măgarii, boii și oile.” (Biblia, I Samuel, 15:3)

„Toți cei ce vor fi prinși vor fi străpunși, și toți cei ce vor fi apucați vor cădea uciși de sabie. ~ Copiii lor

vor fi zdrobiți sub ochii lor, casele le vor fi jefuite, și nevestele lor vor fi necinstite.” (Biblia, Isaia, 13:15-16)

„Samaria este pedepsită pentru că s-a răzvrătit împotriva Dumnezeului ei. Vor cădea uciși de sabie; pruncii lor vor fi zdrobiți și vor spinteca pânțele femeilor lor însărcinate.” (Biblia, Osea, 13:16)

Astfel de versete le-au dat probabil sârbilor și sioniștilor legitimitatea de a ucide femei și copii fără discriminare. Existența unor astfel de versete care poruncesc masacrul, chiar și al sugarilor, este ceea ce l-a împiedicat pe Papă să renege atrocitățile comise împotriva femeilor

și a copiilor musulmani din Bosnia și Kosovo.

Fără îndoială, învățăturile iudeo-creștine originale predicate de Profeții Moise și Isus (**Pacea fie asupra lor!**) au detestat astfel de practici și le-au considerat acte de imoralitate, dar, din păcate, aceste principii de moralitate și castitate nu sunt puse în aplicare nici măcar de oamenii care pretind că transmit Cuvântul lui Dumnezeu. Mulți au avertizat împotriva creșterii practicilor imorale, sub pretextul libertății personale. Când auzim de preoți homosexuali și căsătorii deschise, ne putem aștepta la orice, din moment ce virginitatea și castitatea sunt privite ca fiind

demodate și înapoiate. Îmi amintesc de răspunsul lui Edwin Cook (un fost chirurg general american) atunci când a fost întrebat la radio despre cel mai bun mod de a opri răspândirea SIDA și a altor boli cu transmitere sexuala: „Moralitatea!” Într-un moment în care feministe cer egalitate deplină între bărbați și femei, s-au lovit de o opoziție considerabilă, multe dintre femei nefiind în favoarea „modificărilor substanțiale în diferențierea rolurilor tradiționale ale sexelor. Phyllis Schlafly, de exemplu, este o oponentă deschisă a Amendamentului pentru Drepturi Egale și consideră că, de fapt, femeile ar putea pierde anumite drepturi

importante drept consecință. Ea consideră, de asemenea, că femeile găsesc cea mai mare împlinire acasă, cu familia.”[\[34\]](#)

Nu mai este nevoie să spun că Bisericile și ierarhia lor religioasă au devenit corupte și sunt mai preocupate de avere și de faimă decât de moralitate. Le pasă mai mult de evanghelizarea cantitativă prin investirea în mizeria celor săraci și agonia celor bolnavi. În schimb, acestea ar trebui să își concentreze mesajul pe combaterea imoralității și pe reinstituirea castității și a eticii.

Mesajul președintelui Clinton prin care își cere iertare după ce a negat relațiile

cu angajata de la Casa Albă, Monica Lewinsky, este foarte similar cu lacrimile de crocodil ale reverendului Jimmy Swaggart după ce a înșelat mai multe persoane pentru a le lua banii. Diane Sawyer a demonstrat într-un număr de emisiuni în prime time pe ABC TV că unul dintre obiectivele principale ale acestor teleevangheliști a fost pur și simplu acumularea de bogății masive pe spinarea credincioșilor înșelați. Aceste sisteme foarte periculoase inundă părți mari ale lumii și sunt exportate și în altele, sub pretextul drepturilor omului și al liberalismului.

Oare ar putea Dumnezeu, Cel Milostiv, Îndurător și Atoateiertător, să spună

astfel de versete și să dea astfel de porunci, atribuite în Biblia existentă lui Dumnezeu și Profetilor Lui? Categorie NU! Aceasta este posibil doar dacă nu este același Dumnezeu care i-a poruncit lui Mohammed (ﷺ) să nu ucidă copii, femei sau bătrâni, ci doar pe cei care luptă pe câmpul de luptă. Nu ar fi nedrept să spun că astfel de opinii de necrezut împotriva femeilor din hinduism, iudaism și creștinism s-au aflat în spatele numeroaselor nenorociri cu care femeile s-au confruntat de-a lungul istoriei, care au condus la extremele imoralității, liberalismului, feminismului și secularismului de astăzi.

Mariam Jamilah a relatat că primii campioni ai mișcării pentru „emanciparea” femeilor au fost nimeni alții decât binecunoscuții gânditori occidentali Marx și Engel. Ei au fost, fără îndoială, fondatorii comunismului, care s-a dovedit a fi un sistem de viață dezastruos. Manifestul lor comunist (din 1948) a predicat că mariajul, casa și familia nu erau decât un blestem care a menținut femeile într-o sclavie perpetuă. Astfel, ei au insistat că femeile trebuie să fie eliberate de servitutea domestică și să obțină independența economică deplină prin ocuparea unor locuri de muncă cu normă întreagă în industrie. Scopul principal al acestor campioni ai

mișcării pentru „emanciparea” femeilor și a altor susținători ai feminismului a fost acela de a le acorda femeilor suficient de multă libertate încât să se preteze la sex ilicit precum bărbații, prin educație mixtă, munca în afara casei la un loc cu bărbații, funcțiile sociale și curtea înainte de căsătorie, în stil seminud, funcțiile sociale mixte care includ consumul de alcool, consumul de droguri și dansul. [\[35\]](#) Aceasta a inclus utilizarea pe scară largă a contraceptivelor, a sterilizărilor și a avorturilor, pentru a preveni sarcinile nedorite, pe cheltuiala femeilor, care poartă povara emancipării. Familiile sunt destrămate, copiii sunt neglijați și

abuzată. Moralitatea a devenit un lux vechi, nedorit.

Mulți intelectuali și-au exprimat în mod deschis preocuparea legată de libertatea personală nelimitată care a condus la o deteriorare importantă a societății per ansamblu și, probabil, a întregii omeniri. Printre acești intelectuali se numără Max Lerner, un recunoscut istoric și cronicar american. Într-un articol din luna aprilie a anului 1968, Reader's Digest și-a exprimat preocuparea profundă în legătură cu schimbările dramatice negative care au avut loc sub pretextul libertății personale, **spunând:**

„Trăim într-o societate babiloniană... accentul se pune pe simțurile și eliberarea sexualității. Toate codurile vechi au fost înlăturate. Până de curând, biserica, guvernul, familia și comunitatea au dictat ceea ce poate și ceea ce nu poate fi exprimat în public. Însă, acum, aceste instituții au fost depășite de cerințele unei societăți care vrea să vadă și să audă tot. Peste tot în Statele Unite ale Americii, publicul s-a înghesuit în case și teatre de cartier pentru a viziona orgasmele multiple ale unei tinere actrițe suedeze aproape dezbrăcate în piesa «Eu, o femeie». Directorul italian Michelangelo Antonioni distruge mitul nudității totale în Blow-up. În

Barbarella, un film construit în jurul seducțiilor fără sfârșit ale unei eroine de benzi desenate franceze, Jane Fonda sare de la o scenă nud la alta, în celebrarea vieții erotice. Portretul lui Jason, o călătorie remarcabilă în sufletul sucit al unui prostituat negru, a comprimat în mai puțin de două ore tot limbajul crud și colțurile sincere ale vieții care astăzi își găsesc expresia liberă în aproape fiecare film american independent. Teologul iezuit, părintele Walter J. Ong, **spune:** «Va trebui să trăim cu un grad de libertate mult mai mare decât orice am cunoscut în trecut (...)» [36]

În următoarea parte a acestei cărți, voi rezuma pur și simplu unele dintre

consecințele pe care liberalismul nelimitat de astăzi le-a cauzat familiei, societății și lumii întregi.

1. Infidelitatea

Infidelitatea și relațiile intime din afara căsătoriei devin parte a libertăților personale individuale în majoritatea societăților occidentale și occidentalizate. Fidelitatea în căsătoriile de astăzi a devenit idealistă. Astfel de practici sexuale extraconjugale au cauzat multe probleme în societate. Ratele de avort sunt în creștere; mulți copii se nasc în afara căsătoriei. Traumele sociale și psihologice au afectat grav familia, văzută ca un rai de către membrii

săi. Un factor din spatele acestor practici extraconjugale are legătură cu dezechilibrul dintre numărul de bărbați și de femei în majoritatea comunităților occidentale.

Potrivit The National Opinion Research Center (1995), 25% dintre bărbații americani căsătoriți au avut parteneră(e) sexuală(e) (între una și șase), altele decât soțiile lor, în ultimele douăsprezece luni. În aceeași perioadă, aproximativ 15% dintre femeile căsătorite americane au avut partener(i) sexual(i) (între unul și șase), alții decât soții lor. În timpul vieții lor, bărbații americani au, de obicei, o medie de șase parteneri sexuale. [\[37\]](#)

Drama Clinton-Lewinsky poate avea loc printre oamenii de rând, dar nu este așteptată din partea comandantului-șef al celei mai puternice națiuni de pe Pământ. Aceasta a implicat acte sexuale foarte scandaloase, care au fost discutate într-un mod atât de dezgustător încât părinții au trebuit să își țină copiii departe de televizoare, pentru a evita să asculte detaliile oribile ale unor astfel de relații imorale. De ce se întâmplă acestea într-o societate care are mare nevoie de etică și moralitate familiale și unde boli precum SIDA sunt amenințări serioase?

Răspunsul este foarte simplu. Aceste practici imorale sunt de așteptat în

orice societate care și-a pierdut valorile și morala revelate divin, care controlează relația fragilă dintre femei și bărbați. Infidelitatea și alte practici desfrânate sunt de așteptat să devină norme în societățile care percep moralitatea, virginitatea și castitatea ca fiind radicale, înapoiate și anormale. Centrul Național de Statistică Sanitară a realizat interviuri cu 60.201 de femei, ca răspuns la Sondajul Național de Creștere a Familiei între lunile ianuarie și octombrie ale anului 1995. Doar 10,5% dintre femeile intervievate nu au avut alți parteneri în afară de soții lor. Restul de 89,5% au raportat că au avut relații extraconjugale. [\[38\]](#)

2. Nașterile în adolescență

Atât timp cât programe precum „Dr. Ruth live” sunt libere să învețe sexul deschis la radio și pe alte programe similare, sunt de așteptat doar statistici oribile, **precum următoarele**: numai în anul 1990, 67% dintre adolescentele care au născut erau mame necăsătorite; aceasta în afară de avorturi. Ceea ce este încă și mai dezastruos este faptul că, în majoritatea cazurilor de nașteri în adolescență, mamele sunt lăsate să se descurce singure cu responsabilitățile financiare și emoționale pe care le presupun creșterea nou-născuților. Bărbații le abandonează pe ele și pe copii și, cel mai probabil, caută alte prăzi ușoare. Almanahul vizual Macmillan

(1995) a relatat că 70% dintre băieți au avut contact sexual înainte de vârsta de 18 ani, în timp ce 56% dintre fete și-au pierdut virginitatea la această vârstă.

Amestecul liber dintre bărbați și femei, fără restricții rezonabile, este permis într-o societate în care aceste tipuri de relații între bărbați și femei sunt prevalente. Bărbații și femeile se pot închide singuri în case, birouri sau orice alte locuri private; la fel cum și președintele Clinton a făcut cu Monica în Biroul Oval, cu scuza că erau implicați într-o muncă serioasă pentru binele națiunii. Societățile occidentale și cele occidentalizate au demolat orbește principiile morale pentru a instala în locul lor valori și principii

false, înșelați de mirajul modernizării și al liberalismului, care au împins bărbații și femeile pe căile întunecate ale adulterului și ipocriziei.

3. Hărțuirea sexuală

Comisia pentru șanse egale la un loc de muncă a declarat că au fost raportate 10.578 de cazuri de plângeri de hărțuire sexuală, formulate de femei angajate pe parcursul anului 1992. În anul 1993, numărul a crescut la 12.537 de cazuri. Problema nu este limitată numai la Statele Unite ale Americii, ci este mai degrabă globală, în special în societățile care nu pun nicio restricție în relațiile dintre bărbați și femei. Potrivit unui raport recent al

Organizației Internaționale a Muncii (OIM), numit „Combaterea hărțuirilor sexuale la locul de muncă”, din noiembrie 1992, în fiecare an, mii de femei sunt victime ale hărțuirii sexuale la locul de muncă în lumea industrializată. Între 15 și 30 la sută dintre femeile chestionate în sondajele OIM spun că au fost hărțuite sexual în mod frecvent. Dintre toate femeile chestionate din Statele Unite, 42% dintre ele au raportat că au suferit, la un moment dat, un tip de hărțuire sexuală. Raportul a inclus țări precum Australia, Austria, Danemarca, Franța, Germania, Japonia și Regatul Unit. Departamentul de cercetare a muncii a făcut un sondaj în anul 1987 în care

75% dintre femeile chestionate au răspuns că au suferit o formă sau alta de hărțuire sexuală la locul lor de muncă. Potrivit Centrului de Sănătate și Egalitatea Sexelor pentru Rapoartele Populației, 25% dintre femeile din Australia au denunțat un abuz sexual în anul 1997. Același procent a fost raportat în Elveția în cursul anului 1996. În Costa Rica, 32% dintre femeile chestionate au denunțat o anumită formă de hărțuire sexuală, în timp ce 8% dintre femeile chestionate în Malaezia au raportat ca au fost hărțuite sexual.

Abuzul sexual împotriva femeilor raportat în diferite țări

Țara	Procentul (%)	Anul
S.Ț.A	42	1992
Australia	25	1997
Elveția	25	1996
Costa Rica	32	1996
Malaezia	8	1996

4. Familia monoparentală

Famiiliile monoparentale nu au fost un tip comun de relații sociale umane de-a lungul istoriei. Acestea nu au apărut decât la sfârșitul secolului trecut. Ratele în creștere de divorț și nașteri de copii de către mame necăsătorite au fost factorii majori din spatele apariției familiilor monoparentale. Din cauza decăderii

moralității în societățile occidentale și în cele occidentalizate, ratele copiilor născuți în afara căsătoriei au ajuns până la aproximativ 50% dintre nașteri într-o țară ca Suedia. Un termen mai potrivit pentru un astfel de tip de familie ar fi fost mama, capul familiei. Mamele singure alcătuiesc 90% dintre aceste familii monoparentale.

Marea Britanie a ocupat cel mai înalt loc în ceea ce privește numărul de familii monoparentale din întreaga Europă. Ediția The Times din 27 septembrie 1991 a relatat că procentul de familii monoparentale s-a dublat în cursul anilor nouăzeci; 16,7% în comparație cu 8,3% la începutul anilor

șaptezeci. Femeile alcătuiesc 90% din aceste familii. Situații similare au fost raportate în Australia.[\[39\]](#) Jean Lewis (1992) a dat vina pentru numărul în creștere al familiilor monoparentale pe trei modificări sociale în curs de dezvoltare: (1) creșterea rapidă a numărului de femei care muncesc în afara casei, (2) mărirea ratelor de divorț din timpul anilor șaptezeci și optzeci și (3) creșterea dramatică a nașterilor de copii nelegitimi.[\[40\]](#)

5. Violența împotriva femeilor și a copiilor

Violența în familie împotriva femeilor și a copiilor în special a crescut foarte mult. Deși o astfel de problemă nu se

limitează la societățile occidentale, ea a devenit ceva obișnuit de viață. În SUA, de exemplu, mai mult de două milioane de femei au denunțat la poliție o agresiune violentă suferită din partea soțului sau a partenerului. Aburdene și Naisbitt (1993) au afirmat, de asemenea, că în fiecare zi, patru femei sunt omorâte în bătaie în SUA. [\[41\]](#) Una din cinci femei, victime ale soților lor sau ale foștilor soți, au reclamat că au fost victimele aceleiași persoane din nou și din nou. [\[42\]](#)

Următorul sondaj național privind criminalitatea și supraviețuirea victimei rezumă magnitudinea violenței împotriva femeilor în SUA:

„Un studiu asupra violenței împotriva femeilor arată că două treimi dintre aceste agresiuni au fost comise de cineva cunoscut de victimă – precum un soț, prieten, alt membru al familiei sau o cunoștință – o cifră mult mai mare decât în cazul bărbaților.

Sondajul realizat de Biroul de Statistici Judiciare a afirmat că aproximativ 2,5 milioane dintr-un total de 107 milioane de femei, având vârsta de 12 ani și mai mari, au fost violate, jefuite sau atacate într-un an sau au fost victima unei amenințări sau a unei tentative de o astfel de infracțiune. 28% dintre agresori au fost dintre apropiați, precum soți sau prieteni, și 39% au fost dintre cunoscuți sau rude. (...)

Constatările au fost extrase din peste 400.000 de interviuri realizate între anii 1987 și 1991.

Raportul a subliniat că, deși crimele violente împotriva bărbaților au scăzut de când Biroul de Statistici Judiciare a început sondajul său anual privind supraviețuirea victimelor, rata criminalității împotriva femeilor a rămas relativ constantă.

Deși femeile de culoare au de două ori mai multe șanse decât femeile albe să fie victime ale unui jaf, nu au existat diferențe rasiale semnificative în ratele pe cap de locuitor în rândul femeilor victime ale violului sau ale agresiunii. [\[43\]](#)

Senatorul Joseph Biden a relatat că, la nivel național, 50% dintre femeile și copiii fără adăpost sunt pe străzi din cauza violenței domestice. [\[44\]](#) Bennett și La Violette (1993) au estimat că în jur de patru milioane de femei declară că se confruntă anual cu un anumit fel de agresiune fizică. Acest lucru se întâmplă într-un timp în care au loc doar o jumătate de milion de accidente de mașină. 75% dintre agresiuni au loc pentru că femeia cere divorțul. [\[45\]](#)

Potrivit Raportului Națiunilor Unite din anul 1991 cu privire la femeile din India, s-a dovedit că tradiția socială conform căreia familia miresei ar trebui să plătească zestre mirelui acționează împotriva promovării

armoniei în căsătorie. Mulți bărbați cer zestre mare și cadouri valoroase, chiar și după căsătorie. Când familiile femeilor sărace nu pot satisface cererile soților lacomi, se confruntă cu agresiuni brutale și, uneori, mortale. Numai în anul 1987 în jur de 1.786 de femei au fost ucise pentru că nu au reușit să îndeplinească cererile de zestre ale soților lor. [\[46\]](#)

Problema socială a violenței împotriva femeilor la o scară atât de mare și în creștere nu este una specifică Statelor Unite, ci este mai degrabă un fenomen comun și în alte societăți occidentale și occidentalizate. În Austria, 59% dintre cazurile de divorț au fost puse pe seama violenței domestice în cursul

anului 1984.[\[47\]](#) În decursul anului 1992, Aburdene și Nasibitt (1993) au menționat că 50% dintre femei au fost ucise în Anglia de către soții sau partenerii lor.[\[48\]](#) Toate aceste atrocități raportate se estimează că reprezintă doar 22% dintre femeile abuzate într-un an. Se estimează că 88% dintre cazurile de violență împotriva femeilor nu au fost declarate.[\[49\]](#)

Conform înregistrărilor guvernamentale ruse, numai în anul 1993, „14.500 de femei din Rusia au fost ucise de către soții lor. Alte 56.400 au fost mutilate sau grav rănite.” Statisticile de violență domestică împotriva femeilor din Anglia și

Statele Unite sunt alarmante. „Potrivit investigației Ministerului de Interne, 18% dintre crimele comise în Anglia și Țara Galilor sunt soții ucise de soții lor, cu un sfert din totalul de crime violente puse pe seama violenței domestice.”[\[50\]](#)

Tratamentul femeilor și al copiilor în societățile seculare prezente – fie că vorbim de America, Europa, India sau China – este foarte asemănător cu cel din societatea preislamică (**Jahiliyyah**). Islamul a venit să elimine abuzul față de femei și copii și să stabilească demnitatea femeilor, a tinerilor și a bătrânilor, deopotrivă.

Din cauza haosului social care are loc în multe societăți occidentale, abuzul nu este îndreptat doar spre membrii slabi ai societății, așa cum este indicat mai sus, ci și spre cei care se ocupă de educație și disciplină. Conform unui raport al Fundației Carnegie, procentul de profesori din SUA care spune că au fost abuzați verbal a fost de 51%, cei care au fost amenințați cu bătaia 16%, iar cei care au fost atacați fizic 7%.[\[51\]](#)

Perspectiva învățăturilor islamice cu privire la femei a fost atât de greșit interpretată în Occident încât în Europa și America este încă prevalentă ideea că musulmanii cred că femeile

nu au suflet! În Nobilul Coran nu se face nicio diferență între sexe în ceea ce privește relația cu Allah Preaînaltul; amândurora le-a fost promisă aceeași recompensă pentru faptele bune și aceeași pedeapsă pentru comportamentul rău[52]:

„Musulmanilor și musulmanelor, dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor, celor supuși și celor supuse, celor iubitori de adevăr și celor iubitoare de adevăr, celor statornici și celor statornice, celor smeriți și celor smerite, celor ce dau milostenii și acelora (dintre femei) care dau milostenii, celor care postesc și acelora (dintre femei) care postesc, celor care își păzesc castitatea lor și

acelora (dintre femei) care și-o păzesc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu și acelora (dintre femei) care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare și răsplată mare.” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 33:35]

Se face o diferență doar în relația unuia față de celălalt – diferență care există în realitate – o diferență de funcții. Într-un verset care trebuie să îi fi uimit enorm pe arabii păgâni, care considerau că femeile nu au drepturi, se precizează:

„Ele au drepturi egale cu obligațiile lor, după cuviință. Dar bărbații au o treaptă peste ele. Și Allah este ‘Azīz (Invincibil, Atotputernic), Hakīm

(Prea Înțelept).” [Traducerea
Sensurilor Nobilului Coran, 2:228]

Aburdene și Naisbitt (1993), doi cercetători proeminenți feminiști, au fost uimiți să descopere că Nobilul Coran nu consideră că femeile au un statut inferior în comparație cu bărbații; cum este cazul în toate celelalte Scripturi religioase. Ei au înțeles că practicile bărbaților împotriva femeilor din lumea islamică sunt practic bazate pe obiceiurile sociale neislamice sau pe interpretarea eronată a învățăturilor islamice. [53] Carroll (1983) a admis că a fost surprinsă să afle că femeia musulmană a fost prima femeie din Univers căreia i-au fost recunoscute drepturile

economice și juridice. Ea a adăugat, de asemenea, că, în islam, sistemul familial a fost legiferat acum mai bine de 1400 de ani, pentru a proteja piatra de temelie a societății, familia. [\[54\]](#) Atât rolul bărbaților și al femeilor, cât și drepturile lor sunt detaliate în Nobilul Coran și în învățăturile Profetului Mohammed (ﷺ).

1. Femeile în Coran

Coranul a vorbit despre diferitele roluri pe care femeile le joacă în viață. Pentru prima dată în istorie, el a stabilit drepturile femeilor la moștenire, respect și demnitate. Coranul a vorbit despre rolul femeilor în susținerea adevărului și în a da naștere Profetilor.

Coranul a vorbit, de asemenea, despre agonia femeilor din diferitele clase sociale de-a lungul istoriei. Mai jos, sunt doar câteva fragmente care arată în ce măsură le-au fost recunoscute femeilor astfel de drepturi în islam.

Coranul o prezintă pe soția lui Faraon ca pe un exemplu de persoană credincioasă, **care a acceptat toate tipurile de suferințe de dragul lui Allah:**

„Și Allah a dat-o drept pildă pentru aceia care cred **(ceea ce dovedește că legăturile de familie cu necredincioșii nu îi vor afecta pe cei care au făcut fapte bune)** pe soția lui Faraon, **când a spus:** «Domnul meu! Clădește-mi mie

o casă lângă Tine în Paradis și salvează-mă pe mine de Faraon și de faptele sale și salvează-mă pe mine de oamenii nedreți (politeiști, răufăcători și necredincioși).»” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 66:11]

Coranul a relatat în mod detaliat povestea Mariei, nașterea miraculoasă a lui Isus Hristos (Pacea fie asupra lor!) și modul în care ea a răspuns acuzației de adulter adusă de către poporul său (evreii). De fapt, un capitol întreg din Coran este numit după ea. Un alt capitol lung din Coran se numește Sura Femeilor (An-Nisā’). Coranul a vorbit despre rolul femeilor în căință și în acceptarea adevărului, ca, spre exemplu, căința

soției lui ‘Azīz pentru acuzația ei împotriva Profetului Iosif (Yusuf:51-53). Acceptarea invitației lui Solomon (Pacea fie asupra sa!) la islam adresată reginei din Saba’ a fost, de asemenea, menționată în mod detaliat în capitolul An-Naml:44.

Mariei (Pacea fie asupra sa!) i-a fost acordat un mare respect în Nobilul Coran. De fapt, un întreg capitol a fost dedicat fascinantei ei povești, în contrast cu acuzațiile profane menționate în Talmud despre ea și fiul ei, [55] Profetul Isus (Pacea fie asupra sa!). Allah spune:

„Soția lui ‘Imrān a zis: «Doamne, Îți juruiesc (numai) Ție ceea ce este în

pântecul meu, devotat numai Ție!
Primește-l de la mine! Tu ești As-Samī' (Cel care Aude totul), Al-'Alīm (Atoateștiutorul, Omniscientul)!» ~ Și când a născut, a zis ea: «Doamne, am zămislit o copilă!», dar Allah Știa bine ceea ce născuse ea. Și un băiat nu este întocmai ca o copilă! «Eu i-am pus numele Maria și o încredințez pe ea și pe scoborâtorii ei Ocrotirii Tale, împotriva lui Șeitan cel izgonit!» ~ Domnul ei a acceptat-o cu bună primire și a lăsat-o să crească cu bună creștere și a încredințat-o lui Zaharia. Și de fiecare dată când intra Zaharia la ea în templu, găsea lângă ea mâncare. Și a întrebat-o el: «O, Maria, de unde ai aceasta?» Iar ea îi răspundea: «Ea

este de la Allah!» Allah îl hrănește pe cel pe care El voiește, fără socoteală!” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 3:35-37]

Coranul recunoaște că atât bărbații, cât și femeile, sunt egali din punct de vedere spiritual, **în ceea ce privește responsabilitățile pentru acțiunile lor și răsplata din Viața de Apoi:**

„Oricine face fapte bune, bărbat sau femeie – credincios fiind - aceia vor intra în Rai și nu vor fi nedreptățiți nici cât un punct.” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 4:124]

„Într-o zi îi vei vedea pe dreptcredincioși și pe

dreptcredincioase cu lumina alergând în fața lor și în dreapta lor. (Și li se va zice lor): «Iată astăzi vestea voastră cea bună: Grădini pe sub care curg râuri și în care veți sălășlui voi veșnic! Aceasta este izbânda cea mare!»”

[Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, [57:12](#)]

„Și printre semnele Lui (este acela) că El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un neam (de oameni) care chibzuiesc.” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, [30:21](#)]

2. Femeile în învățăturile Profetului

Profetul Mohammed (ﷺ) a combătut multe practici nedrepte care au fost instituționalizate împotriva femeilor în societățile preislamice. Bărbații din acele societăți beneficiau în mare măsură de rolurile pe care tot ei le prescriseseră pentru femei. Atunci când Profetul (ﷺ) a început să predice împotriva comportamentului bărbaților față de femei, cei din tribul Quraiș i s-au opus cu înverșunare. Cu toate acestea, el (ﷺ) a continuat să le transmită oamenilor Revelația Divină, în ciuda interesului lor nedrept.

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Să fie umilit, să fie umilit, să fie umilit!» Cineva a întrebat: «Cine, o, Mesager al lui Allah?» El (ﷺ) a spus: «Cel ai cărui ambii părinți sau unul dintre ei a ajuns la bătrânețe în timpul vieții lui, iar el nu intră în Paradis (pentru că nu a avut grijă de ei și nu i-a ascultat).»” (Muslim)

Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) a spus că l-a auzit pe Profetul lui Allah (ﷺ) spunând:

„Cel care este lipsit de îndurare este lipsit de orice bine.” (Muslim)

Anas ibn Mālik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cel care îngrijește în mod corespunzător două fete (fiicele sale sau niște orfane, având grijă de ele și îndeplinindu-le nevoile) până când ele ating vârsta pubertății, (să știe că) el și cu mine vom intra în Paradis unul lângă altul ca acestea două (degetul arătător și degetul mijlociu) (...)”
(Muslim)

3. Femeile și educația

Dreptul la educație în islam a fost acordat acum mai bine de o mie patru sute de ani, în timp ce majoritatea

școlilor de prestigiu din lume l-au negat.

Abu Sa'id Al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că unele femei i-au cerut Profetului (ﷺ) să stabilească o zi pentru ele, deoarece bărbaților le era dedicată majoritatea timpului său. Atunci el (ﷺ) le-a promis că le va dedica o zi specială pentru a le învăța. [\[56\]](#)

Într-un alt hadith, s-a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„Căutarea cunoașterii este o obligație pentru fiecare musulman.” (Ibn Majah)

Seager și Olson (1986) au spus că majoritatea Universităților din țările occidentale au întârziat foarte mult timp până să accepte studentele. Marie Curie a fost refuzată ca membru al Academiei Franceze de Științe, deși ea a fost primul profesor de sex feminin la Universitatea din Sorbona, în anul 1911. Trebuie să ținem cont de faptul că ea a fost distinsă cu Premiul Nobel în anul 1903. [\[57\]](#)

4. Poligamia în islam

Oamenii vorbesc uneori ca și cum poligamia ar fi o instituție obligatorie a islamului. Însă, nu este mai mult a islamului decât este a creștinismului (acesta a fost un obicei în creștinism

timp de secole după moartea lui Hristos, pacea fie asupra sa!), dar este încă o tendință demnă de luat în considerare și este în interesul bărbaților și al femeilor (mai ales al femeilor) ca aceasta să fie reglementată. Monogamia strictă niciodată nu a fost practică cu adevărat în Occident, dar, de dragul feteșului monogamiei, o multitudine de femei și copii lor au fost sacrificați și tratați cu cruzime. Islamul distruge toate feteșurile, care întotdeauna tind să marginalizeze un număr de creaturi ale lui Dumnezeu. În Europa, alături de cultul femeilor, vedem degradarea și disperarea lor.

În Arabia, mulțimea de văduve sărace erau lipsite de speranță înainte de venirea islamului. Nobilul Coran legalizează divorțul și căsătoria cu un alt soț, transformând astfel căsătoria dintr-o stare de robie pentru femei într-un contract civil între părți egale care poate fi reziliat din dorința uneia dintre părți (cu anumite restricții, mai mari în cazul femeilor din motive naturale, destinat să îi facă pe oameni să reflecteze serios înainte de a decide să se separe) sau din cauza morții. În timp ce era conducătorul Arabiei, Profetul (ﷺ) s-a căsătorit cu mai multe văduve, pentru a distruge disprețul vechi ce exista față de ele și pentru a le oferi

ceea ce aveau nevoie, din calitatea de conducător de stat. [\[58\]](#)

Islamul este singura religie care a limitat numărul de soții permise la patru. Despre acest lucru, John Esposito, un renumit profesor de religie, relații internaționale și studii islamice la Universitatea Georgetown, [a scris:](#)

„Deși se găsește în multe religii și tradiții culturale, poligamia ([sau mai precis poliginia](#)) este identificată de cele mai multe ori cu islamul în mintea occidentalilor. De fapt, Coranul și Legislația islamică au căutat să controleze și să reglementeze numărul de soții, în loc să ofere libertate

totală. Într-o societate în care nu exista nicio limitare, musulmanilor nu li s-a spus să se căsătorească cu patru soții, ci să nu se căsătorească cu mai mult de patru. Coranul îi permite unui bărbat să se căsătorească cu până la patru soții, cu condiția să le întrețină și să le trateze în mod egal. Musulmanii văd în această poruncă din Coran (4:3) consolidarea statutului femeilor și al familiei, pentru că aceasta a căutat să asigure bunăstarea femeilor singure și a văduvelor, într-o societate a cărei populație de sex masculin a fost diminuată de războaie și pentru a opri poligamia fără restricții. [\[59\]](#)

Ideea de poligamie limitată a fost introdusă de Coran ca o soluție la

dilemele sociale, precum numărul crescut de văduve și de orfani de tată în urma războaielor. De asemenea, ea joacă un rol important în satisfacerea nevoilor naturale ale unui sector mare de persoane, în special în societățile în care numărul de femei este mai mare decât cel al bărbaților. **Allah**

Preaînaltul spune:

„Iar dacă vă temeți că veți fi nedrepti cu orfanii, luați de soții pe acelea care vă plac dintre femei – două, trei sau patru, dar dacă vă temeți că nu veți fi drepti (cu ele), atunci (luați) una singură sau ce se află în stăpânirea mâinilor voastre drepte. Aceasta (este situația care) vă dă cea mai mică putință de a purcede nedrept.”

[Traducerea Sensurilor Nobilului
Coran, 4:3]

Când această regulă cu privire la poligamie a fost introdusă, aceasta a fost în realitate o restricție la poligamia nelimitată practică de arabii din perioada preislamică. Deși regula, din motive întemeiate, le oferă bărbaților dreptul de a practica poligamia, ei trebuie să adere la condițiile stricte și responsabilitățile pe care le presupune. Islamul a restricționat poligamia și nu a interzis-o complet pentru a satisface natura poligamă a bărbaților, în timp ce a interzis și a pedepsit sever bărbații care caută relații extraconjugale. Prin limitarea poligamiei și decretarea condițiilor

stricte în ceea ce privește practicarea acesteia, islamul a adoptat o poziție moderată între poligamia fără restricții a Vechiului Testament și practica romanilor, a persanilor și a arabilor din perioada preislamică și celibatul pe care l-au predicat ceva mai târziu sfinții creștini.

Prin urmare, pentru a rezolva problema căminelor orfane de tată, Coranul îi încurajează pe bărbații care își pot asuma responsabilitatea și pot fi drepiți, să ia în grija lor familiile nevoiașe prin căsătoria cu văduve eligibile, care au fost victime ale unor tragedii. Raționamentul din spatele acestei măsuri este acela de a salva societatea, în general, de la a se

complace în practicile imorale, fie din cauza sărăciei, fie din cauza dorinței sexuale naturale a femeilor necăsătorite.

Oamenii cu mintea deschisă pot accepta soluțiile naturale și rezonabile la problemele lor, recunoscând în același timp drepturile depline și legitimitatea femeilor și a copiilor lor. În cartea lui, *Luptând pentru supunere*, Jeffrey Lang (1995), a declarat într-un program difuzat la televiziunea publică faptul că, la acel moment, realiza o investigație pentru a determina dacă într-adevăr natura bărbaților este poligamă și cea a femeilor monogamă. În 1987, ziarul studentesc al Universității din

California, Berkley, a chestionat un număr de studenți, întrebând dacă aceștia considerau că poligamia ar trebui să fie legalizată ca răspuns la lipsa de candidați de sex masculin la căsătorie în California. Spre surprinderea multor feminiști, aproape toți cei intervievați au aprobat ideea. Mai mult decât atât, o femeie a afirmat că prin căsătoriile poligame pot fi satisfăcute nevoile celor care nu își pot găsi un soț. [\[60\]](#) O ramură a Bisericii, mormonii, care a devenit una dintre bisericile instituite în Statele Unite, propagă poligamia în rândul membrilor săi din ce în ce mai numeroși. [\[61\]](#)

Jane Goodwin (1994), un sociolog american, crede că multe femei americane ar prefera statutul de a doua soție decât să trăiască o viață singuratică într-un apartament sumbru din New York sau Chicago, în societatea libertății.[\[62\]](#)

De fapt, bărbații în general continuă să fie protejați prin monogamie, mai ales într-o societate care nu pedepsește practicile extraconjugale, în timp ce prostituatele, amantele, secretarele, modelele, actrițele, chelnerițele și iubitele rămân instrumentele lor de joacă. În realitate, societatea occidentală dominată de bărbați se opune vehement poligamiei deoarece i-

ar obliga pe bărbați să adopte fidelitatea.

Făcând abstracție de părerea mea față de chestiunea poligamiei, dr. **Le Bon** susține:

„O întoarcere la poligamie, acea relație naturală dintre sexe, **ar remedia multe rele**: prostituția, bolile venerice, SIDA, avorturile, nefericirea copiilor nelegitimi, ghinionul milioanei de femei necăsătorite și văduve, care rezultă din dezechilibru dintre sexe, chiar și adulterul și gelozia.” [\[63\]](#)

Atunci când este complet practicat, sistemul islamic îndepărtează pericolele seducției, ororile prostituției

și soarta grea care se abate asupra a nenumărate femei și copii din Occident, **ca o consecință a poligamiei secrete:**

„Principiul de bază al islamului este acela că un bărbat este considerat pe deplin responsabil pentru comportamentul său față de fiecare femeie și pentru consecințele comportamentului său. Dacă dăm la o parte povestea de dragoste care a fost țesută în jurul actului sexual de către scriitorii occidentali, povestea de dragoste este o iluzie, iar noi nu trebuie să deplângem pierderea unei iluzii.

Luați literatura europeană modernă cea mai citită și veți găsi că scopul

bărbatului pe Pământ este descris ca fiind dragostea femeii (adică, dragostea ideală a unei femei, cea aleasă, pe care el o descoperă după ce încearcă mai multe femei). Când acea femeie este descoperită, cititorul este condus să presupună că o „uniune a sufletelor” are loc între cei doi și acesta este scopul vieții. Acesta nu este simțul realității, ci este o prostie. Dar se poate trasa un produs al învățaturii bisericii creștine cu privire la căsătorie. Femeia este o creatură ademenitoare, dar interzisă, păcătoasă prin natură, până când are loc o uniune mistică, simbolizată de Hristos și de Biserica sa, datorită binecuvântării preotului.” [\[64\]](#)

5. Cine beneficiază de pe urma monogamiei?

În poligamie, așa cum este prezentată de către sistemul familial islamic, soțul este cel care își asumă responsabilitățile financiare și sociale față de soția sau soțiile lui. Prin urmare, monogamia strictă practică în societățile occidentale este în interesul bărbaților. Jones și Phillips (1985) au indicat că „unii bărbați afirmă în mod ipocrit că monogamia este menținută pentru a proteja drepturile femeii. Însă, de când se preocupă bărbatul occidental de drepturile femeii? Societatea occidentală este străpunsă de la un capăt la altul de practici

socioeconomice care au oprimat femeile și au condus la creșterea mișcărilor de eliberare a femeilor din ultimii ani, de la sufragetele de la începutul secolului al XX-lea până în zilele noastre. Realitatea este că monogamia protejează dreptul bărbaților de a se distra fără nicio responsabilitate, din moment ce incidența infidelității printre ei este, de obicei, mult mai mare decât printre femei.”[\[65\]](#)

Deși multe femei occidentale au fost prinse în așa-numita revoluție sexuală, ele sunt cele care suferă cel mai mult efectele secundare ale contraceptivelor, trauma avortului și rușinea nașterii în afara căsătoriei. Numai în anul 1991,

În Statele Unite ale Americii, din fiecare o sută de nașteri, patruzeci și cinci au fost femei necăsătorite cu vârste cuprinse între 15 și 44 de ani. Acest lucru îi costă pe contribuabili mai mult de 25 de miliarde de dolari în ajutoare sociale. [\[66\]](#)

Doamna Jones și domnul Phillips (1985) au vorbit despre alte motive logice pentru care poligamia ar trebui să fie instituționalizată. Ei au menționat că preponderența femeilor în lume este un fapt de necontestat. Rata mortalității infantile este mult mai mare în rândul băieților. Femeile, în general, [tind să trăiască mai mult decât bărbații; ca să nu mai vorbim de](#)

numărul mare de tineri care mor zilnic în diverse războaie din întreaga lume:

„Deși raportul variază de la o țară la alta, femeile sunt încă mai numeroase decât bărbații. Prin urmare, există mai multe femei care concurează pentru un număr în scădere de bărbați. În consecință, va rămâne mereu un număr mare de femei care nu își vor putea îndeplini nevoile sexuale și psihologice, prin mijloace legitime, în societățile monogame. Prezența lor într-o societate din ce în ce mai permisivă contribuie, de asemenea, la distrugerea structurii familiei occidentale.”[\[67\]](#)

Din discuția scurtă pe care am avut-o cu privire la problema poligamiei, femeile par a avea un interes legitim în instituționalizarea legală și recunoașterea poligamiei, așa cum este recunoscută de către islam, pentru protecția socioeconomică evidentă pe care o prevede, precum și pentru că se preocupă de problemele reale pe care le presupune satisfacerea ambelor sexe.

6. Separarea este mai bună

Dacă este adevărat, după cum sugerează și experiența de viață (și apărătoarele drepturilor femeii din Europa și America sunt neobosite în a declara că interesele femeilor sunt

separate de cele ale bărbaților), că femeile sunt într-adevăr mai fericite unele printre altele în viața de zi cu zi și sunt mai capabile să progreseze mai degrabă singure decât sub strânsa subordonare a bărbaților, atunci regula din islam care face femeia stăpână în sfera ei de activitate nu este în dezacord cu natura umană. În timp ce fiecare prevedere are ca scop continuarea rasei umane și relația dintre soție, soț și rudele apropiate este la fel de afectuoasă și la fel de intimă ca și în Occident, viața socială a femeilor se desfășoară unele printre altele. Nu există „băi mixte”, nici dans mixt, nici flirt promiscuu, nici publicitate. Însă, conform învățăturilor

corespunzătoare ale islamului, nu ar trebui să fie oprite oportunitățile femeii de a progresa în sfera ei de activitate. Prin urmare, nimic nu le poate împiedica pe femei să devină medici, avocați, profesori, predicatori, comercianți, etc, dar acestea ar trebui să studieze în școli pentru femei și să își practice meseria în prezența femeilor. [\[68\]](#)

Separarea dintre bărbați și femei a fost adoptată de Pentagon ca o soluție pentru multe probleme, inclusiv hărțuirea sexuală, fără a recunoaște islamul ca sistem de viață care propagă această practică pentru a menține moralitatea, pacea socială și siguranța. Cu toate acestea, prințul Charles a

subliniat contribuțiile mari pe care islamul le poate oferi Occidentului pentru a depăși problemele lui morale și sociale cele mai grave, în timpul unui discurs pe care l-a susținut despre islam și Occident.

William Cohen, secretarul american al Apărării, a anunțat prima fază a unui plan cuprinzător pentru a menține un nivel rezonabil de moralitate între bărbații și femeile soldați. Planul a subliniat importanța construirii unor paravane permanente pentru a separa soldații de sex masculin și cei de sex feminin în clădirile actuale mixte.

Aceasta este doar o soluție temporară, până când vor fi construite clădiri noi separate. Marina a emis, de asemenea,

o serie de instrucțiuni stricte, care interzic prezența femeilor și a bărbaților ofițeri de marină în spatele ușilor închise. Aceste instrucțiuni au fost prezentate ca reguli care trebuie să fie respectate de către toți soldații, în special la bordul navelor marine. Secretarul Apărării a subliniat că motivul din spatele unor astfel de măsuri a fost acela de a oferi un nivel de confidențialitate și securitate rezonabil pentru membrii diferitelor sectoare ale Apărării. Printre aceste noi reglementări se numără și interdicția de a dormi în lenjerie intimă sau fără haine și blocarea ușilor în timpul orelor de somn. Acestea interzic, de asemenea, vizionarea filmelor

pornografice în prezența soldaților de sex feminin și a impus un regulament clar și detaliat privind tipul de haine care trebuie purtate pentru înot sau plajă.

Întrebarea pe care ne-o putem pune aici este următoarea: de ce sunt impuse astfel de regulamente (pe care mulți le-ar putea vedea ca fiind radicale și anti-modernizare) de cea mai modernă țară din lume? Răspunsul este foarte simplu: hărțuirea sexuală a ajuns la un nivel incredibil de alarmant și a devenit o amenințare la adresa securității naționale și a moralității. Miile de plângeri de hărțuire sexuală făcute de angajații de sex feminin au tras un semnal de alarmă. Americanii

și alți parlamentari din lume trebuie să se gândească serios la impunerea unor reguli similare pentru toate birourile guvernamentale, inclusiv Casa Albă, în special în urma incidentului Clinton-Monica.

McGrayre, 1993[69], a afirmat faptul că separarea în educație este în beneficiul studenților de sex feminin, care experimentează hărțuiri insuportabile și suferințe din partea băieților. Opt din cei nouă femei de știință cărora le-a fost acordat Premiul Nobel au fost absolvente de licee doar pentru fete.

New York Times a publicat în luna mai a anului 1993 un raport care a fost

intitulat Separarea este mai bună. Raportul a fost scris de Susan Ostrich, o fostă absolventă a uneia dintre puținele facultăți pentru fete din SUA. A fost un șoc pentru majoritatea americanilor să afle că fetele din aceste facultăți obțin rezultate mai bune decât cele din facultățile mixte. Ea și-a susținut afirmația prin următoarele statistici:

1. 80% dintre fetele care merg la facultățile pentru fete studiază știința și matematica timp de patru ani, în comparație cu doi ani de studiu în facultățile mixte.
2. elevele școlilor pentru fete obțin o medie mai mare decât fetele din școli

mixte. Acest lucru conduce la admiterea în Universități a unui număr mai mare de studenți de sex feminin. De fapt, au fost obținute mai multe doctorate de către astfel de studente.

3. conform Fortune Magazine, o treime dintre membrii de sex feminin din consiliile de administrație ale celor mai mari 1000 de companii americane au absolvit o facultate numai pentru fete. Pentru a realiza semnificația acestui număr, trebuie să știm că absolvenții facultăților pentru fete reprezintă numai 4% din numărul de absolvenți de facultăți, în fiecare an.

4. 43% dintre profesorii de sex feminin cu doctorat în matematică și 50%

dintre profesorii de sex feminin cu doctorat în inginerie, au absolvit facultăți numai pentru fete

Aceasta este o altă dovadă din lumea occidentală care sprijină validitatea și aplicabilitatea principiilor islamice ca legi universale călăuzitoare sau care reglementează comportamentul uman. **Politicianul indian și reporterul Kofhi Laljapa a concluzionat:**

„Nicio altă religie, în afară de islam, nu are capacitatea de a rezolva problemele vieții moderne. Islamul este într-adevăr unic pentru aceasta(...)” [\[70\]](#)

Numai islamul are soluții viabile la aceste probleme complicate de imoralitate și care distrug valorile familiale. Acesta oferă un sistem complet de viață, care asigură demnitatea și fericirea tuturor membrilor societății, prin luarea în considerare a nevoilor oamenilor și satisfacerea lor în cel mai onorabil mod. Acest sistem complet nu face obiectul manipulării omului pentru a-și satisface interesul personal, ci este un sistem Divin care ia în considerare natura umană. În acest sens, islamul stabilește în mod clar și definește în mod strict obligațiile și drepturile pentru toți membrii societății, indiferent de rasă, sex și religie, pe

baza unui sistem de responsabilități și autoritate reciprocă. Cu toate acestea, islamul este evitat și chiar privit cu suspiciune din diferite motive:

a) mass-media controlată de evrei are un mare interes în a înfățișa islamul ca pe o religie sălbatică, ce nu a fost potrivită nici măcar pentru Evul Mediu. Jihad-ul în America și Asediul sunt doar câteva exemple a ceea ce face industria filmului pentru a distorsiona imaginea islamului în mințile oamenilor care nu cunosc adevărul despre el. Experții în studii din Orientul Mijlociu, precum și orientaliștii Bernard Lewis, Daniel Pipes și Judith Miller au jucat un rol iresponsabil în inducerea de atitudini

greșite cu privire la mesajul autentic al islamului în mințile oamenilor care au mare nevoie de modul lui de viață. Cu toate acestea, mulți intelectuali nu au fost înșelați de această propagandă și au reușit să găsească drumul lor spre adevăr, după o căutare îndelungată și după depășirea multor obstacole.

Jeffrey Lang (profesor de matematică la Universitatea Kansas) și M.

Hoffman (Ambasadorul Germaniei în Maroc) sunt exemple bune în acest sens.

b) o minoritate de musulmani pătează imaginea deja distorsionată a islamului cu practicile lor neislamice, care sunt mult

exagerate și generalizate de către mass-media deja părtinitoare.

c) incapacitatea unor musulmani de a prezenta islamul într-o manieră atractivă pentru oameni și de a clarifica neînțelegerile și concepțiile greșite despre învățăturile sale universale.

Femeile din Occident au trebuit să se agite în ultimii ani pentru drepturi legale simple, precum dreptul femeilor căsătorite la proprietate, drept care le-a fost dintotdeauna asigurat în islam. Ele au trebuit să ducă o luptă amară pentru a-i face să înțeleagă pe bărbații din Occident faptul că interesele femeilor nu sunt identice cu cele ale bărbaților.

Femeile din Occident au trebuit să lupte pentru obținerea recunoașterii existenței lor juridice și civile, care a fost mereu recunoscută în Islam. Bărbații lor au protejat drepturile femeilor în islam și ei vor lupta să le asigure toate cele de care au nevoie, pentru a îndeplini spiritul Shari‘ah. În cazul acestei emancipări nu va exista niciun fel de ceartă între sexe. Prin urmare, nu este nicio analogie cu cazul femeilor din Occident.

În ciuda atacului vicios motivat politic făcut de către mass-media occidentală subiectivă împotriva islamului (în special în ceea ce privește problemele legate de tratamentul femeilor), Daily

Mail, ediția din 2 decembrie 1993, p. 39, a estimat că mai mult de 20.000 de britanice au acceptat islamul ca mod de viață. Cele mai multe dintre ele erau femei educate din clasa de mijloc. De ce ar accepta aceste femei islamul dacă ar crede ceea ce mass-media a propagat? Una dintre ele a declarat:

„Convertirea la islam mi-a transformat viața și mi-a adus multă pace și mulțumire... nu consider că ceea ce am făcut ar fi o înapoiere, ci o privesc ca pe o eliberare.”[\[71\]](#)

O altă femeie care a îmbrățișat islamul, scriitoare, și fiica ei, supraveghetor la o centrală nucleară, au spus în legătură

cu rolul separării bărbaților de femei și
purtarea hijab-ului:

„Spre deosebire de mesajele confuze
ale culturii occidentale – care
încurajează femeile să arate sexy, dar
le condamnă pentru că îi provoacă pe
bărbați să le violeze – hijab-ul a arătat
clar faptul că femeile nu sunt puse pe
acest Pământ pentru a face
paradă.” [72]

Atunci când doamna Sisly Catholy, o
doamnă australiană care a îmbrățișat
islamul împreună cu fiica ei, a fost
întrebată: „De ce ai îmbrățișat
islamul?”, ea a răspuns:

„În primul rând, aș spune că aceasta s-a întâmplat pentru că, în esență, am fost întotdeauna musulmană, fără a fi conștientă de acest lucru. Încă de copil, am pierdut credința în creștinism din mai multe motive, cel mai important fiind acela că ori de câte ori întrebam orice creștin fie că era unul de rând sau aparținea clerului cu privire la orice punct în legătură cu învățăturile creștine, **am primit invariabil același răspuns: «Trebuie să crezi în ele.»** Atunci când credeam în creștinism, am fost influențată de ceea ce ne-a fost spus și anume că islamul era o glumă. Dar când am citit despre el, ideile greșite au dispărut. După un timp, am căutat niște musulmani și i-am întrebat despre

unele dintre punctele care nu îmi erau destul de clare. Astfel, barierele dintre mine și islam au dispărut. La orice întrebare am avut, am primit un răspuns convingător, exact opusul a ceea ce auzeam atunci când întrebam despre creștinism. După mult citit și studiat, atât eu, cât și fiica mea am decis să devenim musulmane, luând numele de Rashida și, respectiv, Mahmudah.”[\[73\]](#)

Lady Avenin Zainab Cophand, o englezoaică, a fost întrebată, de asemenea, despre motivul pentru care a acceptat islamul. **Ea a răspuns:**

„(...) cu cât avansez în studiul și lectura mea despre islam cu atât certitudinea

mea că este foarte diferit de alte religii crește. Este cea mai potrivită religie pentru viața practică și este cea mai capabilă să conducă omenirea către calea fericirii și a păcii. De aceea, nu am ezitat să cred că Allah, Cel Atotputernic, este Unul și că Moise, Isus, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!) și cei dinaintea lor au fost Profeți care au primit Revelații de la Domnul lor (...) Nu ne naștem păcătoși; nici nu avem nevoie ca cineva să ne ia păcatele sau să medieze între noi și Allah, Cel Atotputernic (...) Nu conține niciuna dintre doctrinele teologice complexe și grele (...)”[\[74\]](#)

Margaret Marcus, fost intelectual american și scriitor evreu, a explicat cu sinceritate motivul din spatele acceptării islamului, după ce a discutat despre educația ei evreiască liberală într-o societate total seculară, **spunând:**

„Nu am îmbrățișat islamul din ură față de strămoșii sau de poporul meu. Nu a fost o dorință de respingere, ci a fost de îndeplinire. Pentru mine, a însemnat o tranziție de la o credință muribundă și parohială la una dinamică și revoluționară, cu nimic mai prejos decât primatul universal.”

Fiecare nouă musulmană a trecut printr-un proces și a acceptat multe

provocări pentru a se supune lui Allah. Amirah, o americană din Arkansas, este doar una dintre ele. [Ea a spus:](#)

„M-am născut într-o familie americană creștină din Arkansas, în Statele Unite, și tot acolo am crescut. Sunt cunoscută ca fiind o americană albă printre prietenii mei arabi, dar al-hamdu Lillah, islamul nu cunoaște nicio culoare, rasă sau naționalitate. Prima dată când am văzut un musulman a fost pe când eram la Universitatea din Arkansas. Recunosc că la început m-am uitat ciudat la îmbrăcămintea pe care femeile musulmane o purtau... și nu puteam să cred că își acopereau părul. Dar eu sunt un persoană

curioasă, așa că m-am prezentat cu prima ocazie unei fete musulmane într-unul dintre cursuri. A fost o întâlnire care mi-a schimbat viața. Nu o voi uita niciodată. Numele ei era Yasmin și era din Palestina. Aș fi putut sta ore întregi ascultând cum îmi vorbea despre țara ei, cultura, familia și prietenii pe care îi iubea atât de mult, dar dragostea pentru religia ei, islamul, era încă și mai mare. Yasmin simțea o pace interioară pe care nu o mai întâlnisem la nimeni. Îmi spunea povești despre Profeți (**Pacea fie asupra lor!**) și despre Unicitatea lui Allah Preaînaltul. Atunci am aflat că ei nu se închină la un alt Dumnezeu și că Allah în limba arabă înseamnă Dumnezeu. Tot ce mi-a spus

avea atât de mult sens pentru mine și era atât de pur...”

Într-un raport realizat de Peter Ford pentru Christian Science Monitor, intitulat „De ce se convertesc femeile europene la islam?”, o franțuzoaică a explicat motivul pentru care ea a acceptat islamul:

„Islamul cere apropierea de Dumnezeu. Islamul este mai simplu, mai riguros și este mai ușor pentru că este explicit. Eram în căutarea unui context; omul are nevoie de reguli și de un comportament de urmat. Creștinismul nu mi-a oferit aceleași puncte de referință.” [\[75\]](#)

Haifa Jawad, profesoară la Universitatea din Birmingham, a indicat că unele dintre motivele din spatele convertirii femeilor europene la islam sunt:

- a. o mulțime de femei reacționează la incertitudinile morale ale societății occidentale;
- b. le place sentimentul de apartenență, grijă și împărtășire pe care islamul li le oferă.

Karin van Nieuwkerk, care a studiat convertirile femeilor olandeze la islam, susține că „există mai mult loc pentru familie și maternitate în islam și femeile nu sunt obiecte sexuale.”

Sarah Joseph, o englezoaică revertită la islam, **susține că:** „ideea că toate femeile convertite sunt în căutarea unui stil frumos și protectiv de viață, departe de excesele feminismului occidental, nu este chiar precisă.” [76]

În discuția anterioară, am încercat să trasez o imagine generală cu privire la modul în care femeile sunt văzute de religiile și ideologiile majore care au avut o mare influență în viața omenirii. M-am gândit că astfel putem avea atât un cadru istoric, cât și unul analitic prin care să putem înțelege mai bine drepturile femeii. Cercetarea este bazată pe surse originale din hinduism, creștinism și islam, pentru a investiga învățăturile lor cu privire la rolurile

care le-au fost atribuite femeilor și tratamentele pe care acestea le merită. Am abordat, de asemenea, consecințele dramatice provocate de o înțelegere greșită a rolului esențial pe care femeile îl au în menținerea familiei și a societății echilibrate și sănătoase. Rolurile armonioase și integratoare ale bărbaților și ale femeilor au condus la o concurență acerbă și la o aspirație individualistă în îndeplinirea dorințelor egoiste, în care femeile s-au dovedit a fi cele în pierdere.

Emanciparea femeilor prin feminismul extrem și liberalism a avut un efect invers și a cauzat mai multe calamități, adăugând o suferință în plus într-o

lume controlată de bărbați. Într-adevăr, sunt aceiași bărbați care le-au amăgit pe femei scoțându-le din casele lor, rupând legătura cu familiile lor, pentru a fi maltratate prin locuri de muncă nedorite și prost plătite. Le-au fost date alte sarcini în afară de acelea de a-și educa copiii și de a avea grijă de familie, fiind forțate să accepte locuri de muncă prost plătite și să se întrețină pe ele și pe familiile lor. Margaret Marcus (în prezent **Mariam Jamilah**) a reiterat astfel de consecințe afirmând:

„(...)Totuși, aceeași propagandă insistă că datoria principală a femeii emancipate este căminul ei! Cu alte cuvinte, aceasta înseamnă că femeia modernă trebuie să îndure o povară

dublă! În afară de faptul că își câștigă existența într-un loc de muncă cu normă întreagă în afara casei, ea trebuie în același timp să facă în așa fel încât să își îndeplinească obligațiile față de soțul și de copiii ei și să păstreze casa impecabilă! Este aceasta dreptate?!”[\[77\]](#)

Când ne referim la statutul catastrofal pe care l-a atins familia în societățile occidentale și în cele occidentalizate, în special în ceea ce privește familia și tipul de abuz împotriva femeilor și al copiilor, nu mă refer la faptul că alte societăți care urmează același model de libertate dezlănțuită, desprinse de moralitate și care resping învățăturile autentice ale Creatorului sunt imune la

astfel de boli. Sloganurile ieftine în legătură cu drepturile femeilor, emanciparea și progresul sunt doar o perdeă de fum pentru a ascunde intențiile reale. Mișcarea pentru emanciparea femeilor în lumea musulmană nu poate decât să conducă la aceeași catastrofă care s-a întâmplat deja în alte părți. Indulgența universală în ceea ce privește relațiile sexuale ilicite poate șoca până și fiarele sălbaticice din junglă. Rezultatele inevitabile au fost distrugerea căminelor și a familiilor și chiar a întregului cadru social, o epidemie a delincvenței juvenile și a criminalității și o atmosferă saturată de violență, neliniște și fărădelege. Istoria

civilizațiilor din trecut este o dovadă suficientă că atunci când depravarea și imoralitatea circulă nestingherite, nicio societate nu mai poate supraviețui în fericire. [\[78\]](#)

Îi invit pe stimații cititori să examineze ei înșiși învățăturile islamului din sursele lui originale; nu numai cele legate de femei, ci și cele care discută despre viața umană în general. Islamul este modul de viață prevăzut de Creator pentru a oferi îndrumare omenirii, pentru a atinge fericirea atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.

Această carte se încheie cu un fragment din discursul prințului

Charles cu tema „Islam și Occident”,
ținut la Centrul de Studii islamice din
Oxford:

„O altă prejudecată occidentală evidentă este aceea de a judeca poziția femeii în islam prin prisma unor cazuri extreme. Drepturile femeilor musulmane la proprietate și moștenire, la o oarecare protecție în caz de divorț și dreptul de a conduce afaceri au fost drepturi prescrise de Coran cu mai bine de 1400 de ani în urmă. În Marea Britanie, cel puțin unele dintre acestea erau noi chiar și pentru generația bunicii mele.”

[1] Mariam Jamilah, Islamul în teorie și în practică, Asociația H. Faruq Ltd: Lahore, 1983, p. 85

[2] Edward Said, Explorând islamul, Vintage, 1997, p. 8. Said a spus de asemenea că cercetarea asiduă a arătat că putem găsi cu greu un show de televiziune de maximă audiență care să nu conțină mai multe episoade pline de caricaturi rasiste jignitoare la adresa musulmanilor și a islamului în genral.

[3] BBC on-line, 2/7/2000

[4] Fred Plog și Daniel G. Bates, Antropologie culturală, New York: Knopf, 1982, p. 209

[5] W.J. Wilkins, Hinduismul modern, Londra, 1975, p. 180

[6] George Buhlerg, Legea lui Manu, **Motilal Banarsidass**: Delhi, 1982, p. 326, capitolul VIII, versetul 416

[7] Wilkins, op.cit., p. 181

[8] Buhlerg, op.cit., p. 330, capitolul IX, versetul 18

[9] În M.J. Fazlie, Șovinismul hindus și musulmanii din India, **Abu Al-Qassim Publishing House**: Jeddah, 1995, p. 51

[10] Dr. M.A. Chatterji, O, voi hinduși! Treziți-vă!, Consiliul Indian Patriots, 1993, p.28

[11] Chatterji, p. 29

[12] Buhlerg, p. 331, capitolul IX, versetul 22

[13] Buhlerg, p. 335, capitolul IX, versetul 46

[14] Buhlerg, p. 337, capitolul IX, versetul 57

[15] Buhlerg, p. 339, capitolul IX, versetul 69

[16] Buhlerg, p. 358, capitolul IX, versetul 154. Decizia unei cote nedrepte pentru descendenții non-

brahmani continuă în versetele 154-161. Dacă aceasta este soarta fiilor ne putem imagina soarta fiicelor!

[17] Buhlerg, p. 341, capitolul IX, versetul 78

[18] Dr. Babasaheb R. Ambedkar, The Riddle of Rama and Krishna, Bangalore, 1988, p. 8, în Fazlie 1995, p. 107

[19] Statisticile Ambedka, p. 25

[20] Fazile, op.cit., p. 107

[21] Gustave Le Bon. Civilizația Indiei, p. 238

[22] Al-Ussrah, nr. 51, Jumāda II, 1418 (1998)

[23] În Familia, 15 septembrie, p. 7

[24] Zedrikly, 1997, p. 20

[25] N.tr. - toate citatele biblice din această carte sunt preluate din traducerea profesorului Dumitru Cornilescu; www.ebible.com

[26] Ceea ce am găsit foarte consecvent este că în multe locuri din Biblie urmașii sunt pedepsiți pentru păcatul strămoșului lor. **Voi cita doar câteva incidente:**

„(...) căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii, până la al treilea și la al patrulea

neam al celor ce Mă urăsc(...)" (Biblia, Exodul 20:5; reiterat în Exodul 34:7)

„Cel născut din curvie să nu intre în adunarea Domnului, nici chiar al zecelea neam al lui să nu intre în adunarea Domnului.” (Biblia, Deuteronomul, 23:2)

[27] Thana Kendath, Amintiri ale unui tineret ortodox; Susannah Heschel, Despre a fi feminist evreu (New York: Editura Schocken, 1983), pp. 96-97

[28] Leonard J. Swidler, Femeile în iudaism: statutul femeilor în iudaismul formativ (Metuchen, New Jersey, 1976), pp. 83-93

[29] Leonard J. Swidler, p. 115

[30] Ulfat ‘Azīz-us-Sammad, Islamul și creștinismul, **Conducerea cercetărilor islamice**: Riad, 1984, p. 79

[31] Pentru toate cuvintele sfinților proeminenți, vezi Karen Armstrong (fostă călugăriță catolică), **Evanghelia în conformitate cu femeia (Londra, Elm Tree Books, 1986)** pp.52-62. A se vedea de asemenea Nancy van Vuuren, **The Subminarea femeilor așa cum este practică de Biserici, vânătorii de vrăjitoare și alți sexiști (Philadelphia: Westminster Press)** pp. 28-30

[32] O mare parte din ceea ce se spune despre Profetul Solomon (**Pacea fie asupra sa!**) în acest fragment din Vechiul Testament este considerată a fi

falsăde învățăturile islamului. Un Profet al lui Allah nu ar fi devenit niciodată idolatru. Evreii nu îl consideră pe Solomon un mare Profet al lui Dumnezeu, ci doar un rege.

[33] J. Jones și B. Philips ,1985, p. 3

[34] În T. Sullivan, K. Thomson, R. Wright, G. Gross și D. Spady, **Probleme sociale: perspective divergente**, John Wiley & Sons: New York, 1980, pp.456-457

[35] Mariam Jamilah, Islamul în teorie și practică, H. Faruq Associates Ltd: Lahore, 1983, pp. 94-95

[36] Max Lerner, În societatea noastră merge orice - acolo unde merge, Reader's Digest, aprilie 1968

[37] Relatat în Almanahul vizual Macmillan, 1996, p.104

[38] Sinopsis al Statelor Unite, 1998, ediția 118, ediția din octombrie 1998, p. 86

[39] Prof. Shatha S. Zedrikly, Femeile musulmane și provocările contemporane, [Majdalawi Press](#): Amman, 1997, p. 95

[40] Zedrikly, p. 95

[41] Zedrikly, p. 97

[42] Bazele tratamentului asupra bătaușilor, Scop comun, Inc., Jamaica Plain, MA

[43] Biroul de Statistici Judiciare, **Raport Special: Violența împotriva femeilor (NCJ- 145325)**

[44] Senatorul Joseph Biden, Comisia Senatului Judiciar SUA, **Violența împotriva femeilor: victime ale sistemului**, 1991

[45] Zedrikly, p. 97

[46] Raportul Națiunilor Unite privind femeile din India, 1991

[47] Zedrikly, p. 97

[48] Zedrikly, p. 97

[49] Rapoartele populației,
vol. XXVII, nr.4, decembrie 1999

[50] James Meek, „Moscova se trezește în fața ratei de violență domestică”, The Guardian, 22 iunie 1995

[51] Almanahul vizual
Macmilan, 1996, p. 367

[52] Marmaduke Pickthall, Relația dintre sexe 1925, curs despre „starea jalnică a feminității musulmane”,
www.islamfortoday.com

[53] Zedrikly, p. 97, Zedrikly, p. 39

[54] Zedrikly, p. 97

[55] R. Papa a observat: „Aceasta este ceea ce spun oamenii (despre Maria), ea, care se trăgea din prinți și guvernatori a preacurvit cu un tâmplar... Au făcut fiii lui Israel pe viclenii cu sabia printre cei care [referindu-se la Isus] au fost uciși de ei?” [Talmudul Babilonian, Soncino Press, Londra, p. 725 (106a-106b)].

„Este tendința tuturor acestor surse (Talmud și alte surse evreiești) să diminueze persoana lui Isus, să îi atribuie o naștere nelegitimă, magică și o moarte rușinoasă. Toate edițiile Toledo conțin o poveste a unei discuții pe care Isus a avut-o cu cărturarii, din cauza căreia, l-au declarat a fi un

bastard.” - Enciclopedia evreiască
(p.170)

[56] Consemnat de Al-Bukhari

[57] McGrayne, 1993 în Zerekly, pp.
60-61

[58] Pickthall,
www.islamfortoday.com

[59] John L. Esposito., **Islamul**: calea
cea dreaptă, **Oxford**: Oxford
University Press, 1988, p. 97

[60] Jeffrey Lang, Luptând pentru
supunere, Beltsville, Maryland, Amana
Publications, 1995, pp.162-163

[61] T. Sullivan, K. Thomson, R.
Wright, G. Gross și D. Spady, p. 658

[62] Zerekly, 1997, p.80

[63] Suleiman A.S. As-Shaqasy. „Cum a înălțat islamul statutul femeii - III” - O lucrare prezentată la Convenția Surorile Musulmane, Mombasa, decembrie, 1990. Publicat în Al-Islam 1991, vol. 15, nr. 4, p. 38

[64] Pickthall,
www.islamfortoday.com

[65] J.Jones și B. Philips, Căsătoria multiplă în islam, 1985, p. 5

[66] Centrul Național de Statistici Sanitarăw, în Almanahul vizual Macmillan, 1996, pp. 320-322

[67] J. Jones și B. Philips 1985, pp. 6-7

[68] Pickthall,
www.islamfortoday.com

[69] Zedrekly, 1997, p. 72

[70] Emad Khalil, Au spus despre islam, 1994, în Viitorul islamului, 27 mai 1994, p. 12

[71] Daily Mail, 2 decembrie 1993,
p. 39

[72] Daily Mail, 2 decembrie 1993, p.
42

[73] Bawani, 1984, pp. 134-136, în Khalid al-Qasim, O scrisoare către un creștin, Dar Al-Watan: Riad, 1995, p. 76

[74] Bawani, 1984, pp. 130-131, în Khalid Al-Qasim, O scrisoare către un creștin, Dar Al-Watan: Riad, 1995, p. 75

[75] Peter Ford. „De ce se convertesc femeile europene la islam?”, Christian Science Monitor, ediția din 27 decembrie 2004, p. 1

[76] Peter Ford. „De ce se convertesc femeile europene la islam?”, Christian Science Monitor, ediția din 27 decembrie 2004, p. 1

[77] Mariam Jamilah, 1983, p. 97

[78] Mariam Jamilah, 1983, p. 99